

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΒΕΡΟΙΑΣ
Αριθμ. 18.142/73
Αρ. 411
Ν. Β. Δ. Κ. Γ. Ρ. Ο.
Συνολ. αριθμ. = 070

Ο ΘΑΡΡΑΛΕΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Έτησια δοχ. 30 Έξάμηνος δοχ. 15 Δήμοι, Κοινότητες, Τράπεζαι δοχ. 100</p>	<p>ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΝΑΙΑΣ ΝΟΒΑΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ</p>	<p>Έτος 17ον Άριθ. Φύλλου 52δ Τιμή φύλλου δραχ. 1,00</p>	<p>ΒΕΡΟΙΑ Δευτέρα 15 Οκτωμβρίου 1962</p>
--	--	--	---

ΤΑ 17)ΧΡΟΝΑ ΤΟΥ "ΘΑΡΡΑΛΕΟΥ"

Έπ' ευκαιρία της συμπληρώσεως 16 ετών κυκλοφορίας, οί κ.κ. **Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ** καὶ **ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ**, μᾶς ἀπέστειλαν τὰ κάτωθι χαιρετησθέντα μηνύματα.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Ἐπί τῆς συμπληρώσεως 16 ἐτῶν τοῦ «Θαρραλέου», ὁ ὁποῖος ἐπάλασεν ἐν μέσῳ σκληρῶν δοκιμασιῶν καὶ διώξεων καὶ ἐκράτησε, πάντοτε, ὑψηλὰ τὴν σημαίαν τῆς ἀληθοῦς Δημοκρατίας, ἀπευθύνω, μαζί με τὰς θερμότητας, εὐχάς, τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμόν μου.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΘΑ ΝΙΚΗΣΗ

ΙΟΦΟΚΛΗΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Συμπληρωμένου τοῦ δεκάτου ἔκτου ἐτους, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ «Θαρραλέου» ἀπευθύνω τὰς εὐκρινεστέρους μου εὐχάς, ἵνα συνεχίσῃ, εὐδοκίμως, τοὺς ὠραίους καὶ θαρραλέους ἀγῶνας σου, διὰ τοὺς ὁποίους τὸν συχαίρω ὀλοψύχως.

Μὲ τὸ σημερινό μας φύλλο μπαίνομε στὸ 17ο χρόνο, ἀπὸ τῆς χθεσινῆς ἡμέρας (14-10-46) τῆς ἐκδόσεώς μας. Δεκαεὶς χρόνια παλαιώσαμε, τὰ πηρὸ κρίσιμα τῆς Ἑθνικῆς μας ζωῆς, σκληρὰ καὶ 27 μηνύσεις τοῦ κράτους τοῦ ζόφου δεχθήκαμε (τίτλοι τιμῆς, πρόσθετοι, γιὰ μᾶς) γιὰ τὸ σταθῆκαμε ἀπτόητοι φρουροί, τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐλευθεριῶν του.

Μὲ πάθος κρατήσαμε τὴ σημαίαν τῆς ἐλευθέρως γνώμης ψηλά καὶ μαστιγώσαμε ἀνελίκα, κάθε παρανομία καὶ αὐθαρέσεια τῶν σατραπικῶν, ποὺ ἐξέθρεψε ἡ δεσποτική ἀνάμαλος ἐθνικὴ μας, περιβολός.

Οὔτε αἱ μηνύσεις, οὔτε ὁ κατατρεγμός τῆς κυκλοφορίας μας, οὔτε αἱ πάσης φύσεως, διώξεις στάθηκαν ἱκαναὶ νὰ μᾶς φριμώσουν ἀλλὰ τοῦναντίον, μᾶς χαλύβδωναν καὶ συνεχίζαμε ἀπηνέστεροι.

Ἔτσι καὶ θὰ συνεχίσωμε μέχρι τῆς τελικῆς νίκης τῆς Δ η μ ο κ ρ α τ ι α ς.

Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΓΝΩΣΙΝ

Τὸ καθῆκον τῶν πολιτευτῶν τῆς Ε.Κ.

Καὶ ὁ ἀγροτικὸς κόσμος, τῆς παραγωγικότητος περιοχῆς μας εὐρίσκειται εἰς ἀπόγνωσιν... Ὅλα τὰ σπύριμα προΐοντα του, ποὺ χύνει πολὺ ἰδρώτα καὶ ζοδεύει πολλὰ χρήματα, διὰ νὰ τὸ παραγάγῃ, εἰς τιμὰς ἐξευτελιστικὰς... Τὸ σιῆρι, τὸ φρούτα, τὸ δαμάσκη καὶ τὸ κρέας, δὲν τοῦ ἀποδίδουν τίποτε. Ἐπὶ τὴν ἀπελπιστικὴν κατάστασιν εὐρισκόμενος, ἀντὶ νὰ ἐξασπῆ καὶ νὰ διαμαρτυρηθῆ κατὰ τῶν Κυβερνητῶν του, ἀναυτῶσε τὰ χέρια καὶ περιμένει τὴν ἐξ ὕψους βοήθειαν... (χαρηνίαν).

Αἱ ἀργάνωσεις του, μὲ κορυφαίαν τὴν Ἑνωσὶν Γεωργ. Ἰσχυρῶν μὲν ὀδυσσοῦν πλήρως, διὰ τὸ πατάντημα τῶν ἀγροτῶν. Ἰδὲ μὲν διὰ τὸ εὐρισκόμενον εἰς χεῖρας ἐργατικῶν ταιριασίων, τὸ δὲ διὰ τὸ πρόβλημα τοῦ τὰς διοικητικῶν εἰναι κατωτάτης μορφώσεως. Ἡ Ἑνωσις Συνδυῶν, ἡ μεγάλη αὐτὴ εἰκονομικὴ ὀργάνωσις τῶν ἀγροτῶν μας, ποὺ δὲ μπορούσε

νὰ συγκλονίσει καὶ Κυβερνήσεις ἄκμῃ, περιήλθεν ἀπὸ ἐτῶν καὶ εὐρίσκειται εἰς χεῖρας ἀπαθροῦτων καὶ συνεπῶς ἀνικάνων νὰ διαχειριστοῦν τὰ συμφέροντα τῆς μεγάλης τάξης, ποὺ ὑπηρετοῦν.

Ἀντίθετα δηλαδὴ τερπικία τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Β.Ρ.Ε. ποῦ, λόγω τῆς ἀνικανότητος των, συνεργῶν εἰς τὴν διάλυσιν τῶν ἀγροτῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος. Σαυτὴ ἀκριβῶς, τὴν ἐπικίνδυνον διὰ τοὺς ἀγρότας μας, καμνή, τῆς ζωῆς των, ἡ δημοκρατικὴ πολιτικὴ ἄγνοια τοῦ τόπου, δὲν πρέπει νὰ παραμείνῃ ἀσυγκίνητος. Εἶναι ἔρασιμικὴ ἡ κατάσταση τῶν ἀγροτῶν.

Προεβόδισαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ, λεία τῶν ἐμπόρων καὶ κοροδίσαν τῆς Ἑνωσεως Συνδυῶν, μὲ ὀδυνηρὰς γιαυτοῦς συνέπειαι. Σαυτὴ ἀκριβῶς ἡ σιγὴν ἀνακούβῃ, αὐτομάτως τὸ κράτος τῶν δημοκρατικῶν πολιτευτῶν Βεροίας.

Νὰ συγκαλέσων πάροια τὸν ἀγροτικὸν κόσμον εἰς παναγρὰ

τικὴν συγκέντρωσιν διαμαρτυρίας κατὰ τῆς ἀγροτοφάγου Κυβερνήσεως Καραμανλῆ.

Ὁ ἀγροτικὸς κόσμος Βεροίας, εἶναι ἀπαράδεκτον γὰ ἐμπαίζεσθαι παρὰ τῆς Ἑνωσεως Συνδυῶν καὶ νὰ ἐγκαταλείπεται εἰς τὴν μοῖραν του, ἵνα μὴ κουχισηθῆ ἡ ἔρασιμικὴ Κυβέρνησις. Ἀποτελεῖ δὲναμιν καὶ ὑψαμιν τρουκράν. Εἶναι ἄνωσ ἀκόρνια καὶ ἀκαθοδήγητος. Καὶ τὸ ἔργον αὐτὸ καλοῦνται νὰ τὸ ἐπιμεθεοῦν οἱ πολιτευταὶ τῆς Ἑνωσεως Κέντρου.

Ἐναι καιρὸς καὶ ὁ ἀγροτικὸς κόσμος Βεροίας, νὰ ἀξιώσῃ προασιασῶν τῶν πολιτευτῶν προτῶν των του, μὲ πόθοδόν του εἰς τὴν Βέρσιαν.

Ἡμεῖς τιθεμεθα, ἀπὸ τώρα, εἰς τὴν διάδοσίν του.

Πρέπει νὰ ἐνωθῶσων οἱ ἀγρότες μας ὅτι, μὲ τὴν σημερινὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, κινδυνεύομεν νὰ ἀπαθιωθῶμεν. Καὶ γιὰ νὰ μὴ διαλυθῶν οἱ ἀποκομνιστῶν, καλοῦνται νὰ συντενίσων τὸν ἀγῶνα των, καὶ νὰ ἀξιώσων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τιμὰς τιμαριθμικὰς τῶν προτῶν των.

Ἄποιοι δὲν φωνάζει καὶ ἔσταντῶν τὸν δόδομεν λέει ἡ σὸφὴ λαϊκὴ ποροίμια.

«Ὁ Θαρραλέος»

Ο "ΘΑΡΡΑΛΕΟΣ", ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗ

Καὶ γιὰ μνήμη σου νὰ βῆνης μόνο, πῶς μέσα στῶν σιγαλιῶν τῶν τῆς τάξης τῶν σουδ, πολεμήσαμε καὶ σὺ τὸν Δατην καὶ Ἀρκατοφάνη.

Καβάκης

Τὸ ζφετεῖον Θεσ/νίκης, μὲ πρόεδρον τὸν κ. Ρεζαλην, συνέδρασε τὰς κ.κ. Τριανταφύλλου καὶ Ἀποστολόπουλον καὶ Εἰσαν γέλασε τὸν κ. Σγουρίτσιαν, κατεδίκασε τὴν ὁ μεσοῦντος, ἀέ ἄμην το φυλάκιον, γιὰ ἀπειροβρίσι «Αρχῆς» (ταῖς μνημόνους ἀξίκοῦς), τὸν δικηγόρον κ. Ἡλίαν Νόβαν, κατέκριν μηνύσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, διὰ δημοσίευσμά μας τῆς 4 Ἰανουαρίου ἐ.ε. ἔχοντος οὕτω:

«Ὁ θῆλαμε νὰ ἐξουσεμε. Αὐτοὶ οἱ κ.κ. ἀξίκοι, ἐφεδραὶ καὶ μόνιμοι, καὶ σὺν δεσβεναγάδες, ἀλωνίζων τὰ χωριά καὶ ταλαιπωροῦν τοὺς ἀγρότας ν' ἀκούσων τὰς κομμουνιστοπαγωγικὰς διαλέξεις των, καὶ βοσκοκτονίαν τὴν ἐσχθὴ καὶ ἡ παρὰς στέν-εξ ἐπὶ τὸν ἀπάνδορον Γερμανικὸν ζυγὸν καὶ δὲν ἐσπευσαν εἰς τὴν ἀποφυγὴν τῆς ταῖης—νὰ ὀργανώσων τὴν Ἑθνικὴν μὲς ἰντίστασιν; Διένειμην, μήπως εἰς φρεσὸλια τοῦ ἐπισειτισμοῦ καὶ ἐπὶ ἀφῆκων τοῦς λίγους ἀποφυλακισθέντας κομμουνιστάς, νὰ ἐπωμισθεοῦν τὸ ἔθνηκόν αὐτὸ ἔργον;

Ἀλλὰ τότε μῶκην».

Κατὰ τῆς ἀπαρτίσεως ταῖτης ἠροκῆτῆ ἀφρασι.

Μετὰ δεκασάετῃ στυδιοδρομίᾳ μας, διηγηγώγαμε σκληροῦς, ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ ἀγῶνας, μὲ θόσρος ἀκατάβλητον καὶ ἀνιδιοτέλειαν παροικιῶδῃ. ποῦ ἔκανε τοὺς ἐχθροὺς τοῦ λαοῦ νὰ σκυλιάζων καὶ νὰ μᾶς βομβοδύλων μὲ συνεχεῖς μηνύσεις. (27 ὡς σημερον), μὲ δόλιον σκοπὸν νὰ μᾶς φριμώσων. Γεγονὸς ποῦ δὲν ἀπόρρασαν νὰ πετύχων—οὔτε θὰ τὸ πετύχων ποτέ.

Γιατὶ ἡ πίστις μας εἰς τὸ δημοκρατικὸν ἰδεώδες καὶ ἡ ἐψηλὴ εὐθύνη καὶ ἀναλαβόμεν, ὑπὲρ τῆς προασιασεως τῶν ἐλευθε-

ριῶν τοῦ λαοῦ, μᾶς κρατοῦν ἀλυγίστους καὶ θὰ σταθῶμε εἰς μετεξίς μας, ἀκαμπτοὶ πολεμιστάς, μέχρι τῆς τελικῆς νίκης τῆς Δημοκρατίας.

Ἡ δικὴ μας θὰ ἐπαναληφθῆ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς θὰ εἶναι νὰ ἀποθιγῶν.

Τοῦτο συνέγεται, εὐθέως, ἐκ τῆς ἀλλῆς ἀιγνώσεως τοῦ ἔσπιληγῆσιν γεμμένου. Δὲν ὄβρισε τὸν φυλάκιον, γιὰ ἀπειροβρίσι «Αρχῆς» (ταῖς μνημόνους ἀξίκοῦς), τὸν δικηγόρον κ. Ἡλίαν Νόβαν, κατέκριν μηνύσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, διὰ δημοσίευσμά μας τῆς 4 Ἰανουαρίου ἐ.ε. ἔχοντος οὕτω:

«Ὁ θῆλαμε νὰ ἐξουσεμε. Αὐτοὶ οἱ κ.κ. ἀξίκοι, ἐφεδραὶ καὶ μόνιμοι, καὶ σὺν δεσβεναγάδες, ἀλωνίζων τὰ χωριά καὶ ταλαιπωροῦν τοὺς ἀγρότας ν' ἀκούσων τὰς κομμουνιστοπαγωγικὰς διαλέξεις των, καὶ βοσκοκτονίαν τὴν ἐσχθὴ καὶ ἡ παρὰς στέν-εξ ἐπὶ τὸν ἀπάνδορον Γερμανικὸν ζυγὸν καὶ δὲν ἐσπευσαν εἰς τὴν ἀποφυγὴν τῆς ταῖης—νὰ ὀργανώσων τὴν Ἑθνικὴν μὲς ἰντίστασιν; Διένειμην, μήπως εἰς φρεσὸλια τοῦ ἐπισειτισμοῦ καὶ ἐπὶ ἀφῆκων τοῦς λίγους ἀποφυλακισθέντας κομμουνιστάς, νὰ ἐπωμισθεοῦν τὸ ἔθνηκόν αὐτὸ ἔργον;

Ἀλλὰ τότε μῶκην».

Κατὰ τῆς ἀπαρτίσεως ταῖτης ἠροκῆτῆ ἀφρασι.

Μετὰ δεκασάετῃ στυδιοδρομίᾳ μας, διηγηγώγαμε σκληροῦς, ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ ἀγῶνας, μὲ θόσρος ἀκατάβλητον καὶ ἀνιδιοτέλειαν παροικιῶδῃ. ποῦ ἔκανε τοὺς ἐχθροὺς τοῦ λαοῦ νὰ σκυλιάζων καὶ νὰ μᾶς βομβοδύλων μὲ συνεχεῖς μηνύσεις. (27 ὡς σημερον), μὲ δόλιον σκοπὸν νὰ μᾶς φριμώσων. Γεγονὸς ποῦ δὲν ἀπόρρασαν νὰ πετύχων—οὔτε θὰ τὸ πετύχων ποτέ.

Γιατὶ ἡ πίστις μας εἰς τὸ δημοκρατικὸν ἰδεώδες καὶ ἡ ἐψηλὴ εὐθύνη καὶ ἀναλαβόμεν, ὑπὲρ τῆς προασιασεως τῶν ἐλευθε-

ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΖΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΤΟΥ Κ. ΔΕΔΕ

Νὰ τὸ ποῦμε συμπιεσματικὰ: Νὰ εὐθεωρήσωνε ευχαίς; Πόσοι το δὲν θέλετε. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πῶς βοήθηκαμὲ πῶς θέλημε μὲς κοινὰ τῆς. Ἄς ἴψεται ἡ βοσχή. Κυνηγημένοι εἰς τὸ βίσιον τοῦ νεροῦ ἱρησῆσαι μὲ πῶλο κ.κ. Ἄνε. Τοικροδάνου, καὶ πῶσαμε ἀπάνω τῆς Ἰλλασσιν εἰς τὸν ποταμὸν διαβήτηδες ποῦ γιὰ τὴν ἰσῆσι αἰτίαν στεκόμασταν πῶλο αὐτὸν κερμαδοναλὸ καὶ στρογγύλας εἰς τὸν ποταμὸν πῶλο μας. Βιλαγγολικὸς ἀφῆκε μὲς βοσόνιζαν εἶσαι καθὼς κατέβησαν ἰσμητικὸν εὐ ποταμὸν πῶλο καὶ κατεστρωματωμένον δρομὸν ποῦλα μῶσρον μὲθ' ἡ ὀλοσάθου του καὶ εἰς ἀπῆδες μας. Χαλοσῶδες καμῖον. Θετικὴ δογῆ. Ἡ σκῆψις μας ἡ τὸν ἀνῆκῶμα. Ἐκαὶ ποῦ τὸ βυμβῆ καὶ παρῶμενο ἀσούγητα καὶ τὰ μῆλα ἀκόρη σὲς φῶμες, τὰ σταφύλια σὲς κλήμασιν, εἰς τρυφίλλε κατῶ. Καὶ τῶμα: Ὅλα τὰς μακροβί. Ἐσῶποι δὲ λακοσῆς χροσνίας ἔανεμίζοντα, εἰς τὸν καὶ λαχίτατες χῆνοντα.

Μῶ... καίτοι, ἴσρα βοισκόμασταν εὐθεωρῆσαι ἰσασφικῆς. Ἀνάγηη πασὶν τὸν χαροδῶμα «αἰσθητικὰ». Δὲν εἶναι σὺχτες οἱ εὐκαίριος ποῦ πορροσῶμενοι σὲς ἑπῶσις γιὰ τῶν τοῖων εἰδῶς θεμάτια. Στῆ χῆσι καὶ σὲς βρέθη νὰ παροικιστικὴ κα-

νῆνας ἀφῆτης τοῦ χροσῆθησιν γιὰ νὰ μᾶς θυμῆσι πῶς ἔσρα ἡκ' τὴν τρυφίαν τῆς βοσάλης, ἡ ζοῆ καὶ βῆσι καὶ ἄλλα ἐνδιαφέροντα ποῦ ἴσως αὐτὰ νὰ χαροχῆθῶν τὸν πολεμιστὸν ἐνὸς τόπου καὶ νὰ βοθρολογοσῶν τὴν σὲς ἀμην τῆς ἀνελίξης του εἰς τὸ σῆδιον τοῦ ποταμοσῆσιν. Στὰ ποῖα εἰς σῶλοδ μᾶς σποδοχῆται εἶνα μῆλας τοῦ πορροσῶτικου ἀλλογῶν ποῦ πορροσῶτικῶς γιὰ τὴν ἰσῆσι αἰτίαν στεκόμασταν πῶλο αὐτὸν κερμαδοναλὸ καὶ στρογγύλας εἰς τὸν ποταμὸν πῶλο μας. Βιλαγγολικὸς ἀφῆκε μὲς βοσόνιζαν εἶσαι καθὼς κατέβησαν ἰσμητικὸν εὐ ποταμὸν πῶλο καὶ κατεστρωματωμένον δρομὸν ποῦλα μῶσρον μὲθ' ἡ ὀλοσάθου του καὶ εἰς ἀπῆδες μας. Χαλοσῶδες καμῖον. Θετικὴ δογῆ. Ἡ σκῆψις μας ἡ τὸν ἀνῆκῶμα. Ἐκαὶ ποῦ τὸ βυμβῆ καὶ παρῶμενο ἀσούγητα καὶ τὰ μῆλα ἀκόρη σὲς φῶμες, τὰ σταφύλια σὲς κλήμασιν, εἰς τρυφίλλε κατῶ. Καὶ τῶμα: Ὅλα τὰς μακροβί. Ἐσῶποι δὲ λακοσῆς χροσνίας ἔανεμίζοντα, εἰς τὸν καὶ λαχίτατες χῆνοντα.

Μῶ... καίτοι, ἴσρα βοισκόμασταν εὐθεωρῆσαι ἰσασφικῆς. Ἀνάγηη πασὶν τὸν χαροδῶμα «αἰσθητικὰ». Δὲν εἶναι σὺχτες οἱ εὐκαίριος ποῦ πορροσῶμενοι σὲς ἑπῶσις γιὰ τῶν τοῖων εἰδῶς θεμάτια. Στῆ χῆσι καὶ σὲς βρέθη νὰ παροικιστικὴ κα-

εἶδος δουλειῆς. Ὅσοι σχετικὴ ἔσρα γομῖα παροικιστῶν, οὔτε καὶ κατὰ ἄλλα φρασιὰ δέχεται Ἡ δυνατὴ τῆς πορροσῶτικῆς λείπει ὀλοσῶδιῶμα. Μὲ καλυμμένον τὸ μασσοῦδι, ἀχῆδῶν πῶλο σὲς κῆντα ποσῆζομε νὰ μῶπο με σὲς νῆμα τῶν σὺνδισμῶν ποῦ παροικιστῶν τὸ χροῖμασιν καὶ τὸ ἀχῆματα μῆσα πῶλοσ διαφῆσεως ἰσῆνας. Δὲν θὰ ἐπιχρησῶν νὰ κῆνα κοικῆ τῶν ἔσρων, μὲ ἀξίσεις. Αὐτὴ τὴ δουλειὰ θὰ τὴν ἀφῆσω νὰ τὴν κῆνον οἱ «ἐλασῶντες», τὸ «ζυμοῦν ἐνζυμο» τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς. Ἄλλωστε οὐτὲς οἱ δουλειῆς χροῖσῶνται σχετικὴ κατῆσιση καὶ διὰθεσι. Στῆνῶ λουπὸν αἰεὶ ν' ἀκῆσιση καὶ, κροικῆς καὶ τῆς ἐντοσῆσεως τῶν ἄλλων. Μετῶν εἰσδομῆντα τοσῶς πῶλοσ «ἀξί» καὶ λίγους κῆρροσῶν δουλῆμενοσ μὲ πινίλλο καὶ μροσῶσιν καὶ ἀπὸ τεχνίτη μὲ τῶσος σροικῆσῆς. Ἐπὶ κροῖσῆσῆ τῶς δηλοῖ ἡ ἔσρηβη κατῆσισησῆ ἡ χροῖσῆσῆ τεχνίτη. Συμβῆσαι εἰς πῶλοσ. Ὁ κ. Δεδοε εἰ γιὰ εἶνασ ἀμπαθητικὸς νῆος. Ἀπῆς κροῖσῆσῆσ τῶν κ' ἡκ' τῆς ἐξηγησῆσ ποῦ δίνει μροσῶσῆ ἀε κῆσῆ του πῶλοσ βῆσαι πῶς βοῖσεται εἰς σῆδιον τῆς ἀνασῆθησε. Παροσῶσῆς (Συνῆσις εἰς τὴν 4η σελίδα)

εἶδος δουλειῆς. Ὅσοι σχετικὴ ἔσρα γομῖα παροικιστῶν, οὔτε καὶ κατὰ ἄλλα φρασιὰ δέχεται Ἡ δυνατὴ τῆς πορροσῶτικῆς λείπει ὀλοσῶδιῶμα. Μὲ καλυμμένον τὸ μασσοῦδι, ἀχῆδῶν πῶλο σὲς κῆντα ποσῆζομε νὰ μῶπο με σὲς νῆμα τῶν σὺνδισμῶν ποῦ παροικιστῶν τὸ χροῖμασιν καὶ τὸ ἀχῆματα μῆσα πῶλοσ διαφῆσεως ἰσῆνας. Δὲν θὰ ἐπιχρησῶν νὰ κῆνα κοικῆ τῶν ἔσρων, μὲ ἀξίσεις. Αὐτὴ τὴ δουλειὰ θὰ τὴν ἀφῆσω νὰ τὴν κῆνον οἱ «ἐλασῶντες», τὸ «ζυμοῦν ἐνζυμο» τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς. Ἄλλωστε οὐτὲς οἱ δουλειῆς χροῖσῶνται σχετικὴ κατῆσιση καὶ διὰθεσι. Στῆνῶ λουπὸν αἰεὶ ν' ἀκῆσιση καὶ, κροικῆς καὶ τῆς ἐντοσῆσεως τῶν ἄλλων. Μετῶν εἰσδομῆντα τοσῶς πῶλοσ «ἀξί» καὶ λίγους κῆρροσῶν δουλῆμενοσ μὲ πινίλλο καὶ μροσῶσιν καὶ ἀπὸ τεχνίτη μὲ τῶσος σροικῆσῆς. Ἐπὶ κροῖσῆσῆ τῶς δηλοῖ ἡ ἔσρηβη κατῆσισησῆ ἡ χροῖσῆσῆ τεχνίτη. Συμβῆσαι εἰς πῶλοσ. Ὁ κ. Δεδοε εἰ γιὰ εἶνασ ἀμπαθητικὸς νῆος. Ἀπῆς κροῖσῆσῆσ τῶν κ' ἡκ' τῆς ἐξηγησῆσ ποῦ δίνει μροσῶσῆ ἀε κῆσῆ του πῶλοσ βῆσαι πῶς βοῖσεται εἰς σῆδιον τῆς ἀνασῆθησε. Παροσῶσῆς (Συνῆσις εἰς τὴν 4η σελίδα)

Κατὰ τῆς ἀπαρτίσεως ταῖτης ἠροκῆτῆ ἀφρασι.

Μετὰ δεκασάετῃ στυδιοδρομίᾳ μας, διηγηγώγαμε σκληροῦς, ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ ἀγῶνας, μὲ θόσρος ἀκατάβλητον καὶ ἀνιδιοτέλειαν παροικιῶδῃ. ποῦ ἔκανε τοὺς ἐχθροὺς τοῦ λαοῦ νὰ σκυλιάζων καὶ νὰ μᾶς βομβοδύλων μὲ συνεχεῖς μηνύσεις. (27 ὡς σημερον), μὲ δόλιον σκοπὸν νὰ μᾶς φριμώσων. Γεγονὸς ποῦ δὲν ἀπόρρασαν νὰ πετύχων—οὔτε θὰ τὸ πετύχων ποτέ.

Γιατὶ ἡ πίστις μας εἰς τὸ δημοκρατικὸν ἰδεώδες καὶ ἡ ἐψηλὴ εὐθύνη καὶ ἀναλαβόμεν, ὑπὲρ τῆς προασιασεως τῶν ἐλευθε-

ΤΑ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ

ΜΕΤΟΣ, από τις 5 Οκτωβρίου ως τις 20 Νοεμβρίου, κλείνουν 50 χρόνια από την κήρυξη του Βαλκανικού πολέμου, που είχε ως νικηφόρα αποτέλεσμα την έθνική διασπορά των βαλκανικών κρατών Ελλάδας, Σερβίας, Μαυροβουνίου και Βουλγαρίας, άποψη από συντριπτική ήττα που υπέστη η Τουρκία κατά από τη συνδυασμένη στρατιωτική δράση των βαλκανικών συμμάχων. Η εξόρμητη εκείνη, έθνικασπληνθερωτική ατμόσφαιρα της για τους βαλκανικούς λαούς, που με γάλα τμήματα των έθνικών τους έδαφών έμεναν υπόβουλα στην Τουρκία, στην άσχημη του 20ου αιώνα, άπληξε με συνδυασμένη προσπάθεια των άστικών στοιχείων των βαλκανικών χωρών, που είχαν εκείνη την εποχή προωθήσει στην έξοδο, όπως συνέβη με την Έλλάδα του 1909 και του Βενιζέλου.

Τό κλίμα ήταν ώριμο για μία συνδυασμένη δράση κατά της Τουρκίας. Η Ρωσία, βλέποντας ότι η Έπανάσταση των Νεστούρων και Έκαιρνε έθνικιστικές και έθνε κατακτικές διαστάσεις, καλλιεργούσε την ιδέα να χτυπηθεί ενσπλησά τη τουρκική άπειλη στις ζωτικές περιοχές του Εοζείνου και της Μεσογαίου και ενεδόρυνε τους βαλκανικούς λαούς να λύσουν με τή δπλα τή ζήτημα των άλυτων των περιοχών τους με καταπατούντων από τους Τούρκους. Ο ρωσικός δισκοπάλιος με άπληρη, έξ αίτιας τών αντιθέσεων της έλληνικής και της βουλγαρικής άρχουσας τάξης έξ αίτιας του Μακεδονικού (1903-1905), έξομαλύνθηκαν με τήν προσωπική έπιβουλή του Άγγλου πράκτορα της Ίντελλίτζενς Σέρβικ και άναπακροιστού των «Τάμερ» στην Άθήνα Μπόουτσερ, ό άποισις ανέλαβε να πραγματοποιήσει μερικώς έπαφές μεταξύ Βενιζέλου και Βουλγαρικής κυβερνήσεως, και η συμμάχη τελικά κλείστηκε.

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΚΑΙ ΕΞΟΡΜΗΣΗ:
Στις 20 Σεπτεμβρίου κυβερνητικές δώσανε ταυτόχρονη διπλωματική διακήρυξη στην Πόλη, ζητώντας τή άφοροση άμέσως εφάρμοστας μεταρρυθμίσεις στις εθνοπαλικές έπαρχίες της Τουρκίας. Η Τουρκία δέν άπάντησε, αλλά έπεχείρησε εφάρμοστας διπλωματικό έλιγμό, για ν' άποσάσει τήν Έλλάδα από τήν συμμάχη με άντιάλλαγμα τήν Ένωσή της Κρήτης. Η Έλλάδα άπέρριψε τήν πρόταση και δέν έπεσε στην τουρκική παγίδα. Για τήν Πόλη δέν άπληξε άλλη διεξόδο από τόν πόλεμο και στις 4 Οκτώβρη 1912 κήρυξε τόν πόλεμο έναντι των της Σερβίας και Βουλγαρίας. Τήν άλλη μέρα η έλληνική κυβέρνηση κήρυξε τόν πόλεμο κατό τής Τουρκίας.

Άρχιστήριχος του έλληνικού στρατού διαόρισε ό διάδοχος Κωνσταντίνος, που η κυβέρνηση Βενιζέλου (1911), (άνατρέποντας τήν σχετική άπόφαση της Έπανάστασης του Γουλιού, σύμφωνα με τήν άποψη οι άρμικτες άπομακρύνθηκαν από τόν στρατό) τόν είχε έπανηφέρει στο στρατόν. Γενικός έπιτελάρχης τού ποθετήθηκε ό στρατηγός Δαγκλής.

Η έπίθεση του έλληνικού στρατού άρχισε από τήν Θεσσαλία προς τήν κατεύθυνση της Μεθούνας, τό ποτέ της 5ης Οκτώβρη. Οι Τούρκοι άποχώρησαν κι' έδωσαν τήν πρώτη μάχη στην Έλασσόνα. Η κατάληψη της οιάθηκε η πρώτη έλληνική νίκη. Οι Τούρκοι έδωσαν κατόπιν άλλη μιά μάχη στή Σαρανιάπορο, όπου η άδειότητα της έλληνικής στρατιωτικής ηγεσίας είχε σαν αποτέλεσμα να πληρωθεί η κατάληψη του με πολύ έλληνικό αίμα. Τό βράδυ της 10ης του Οκτώβρη, ό έλληνικός στρατός υπήκε στή Σέρβια, και έν συνεχεία στην Κοζάνη, τή Γρεβενά και τήν Κατερίνη.

Κατό τή διάρκειά της έπιχειρήσεως αότης, η 5η έλληνική μεραρχία έπαθε οίφνιδισμό στή Κιλάρια και είχε πολλές άπώλειες.

μεταξύ, οι Σέρβοι, μετά τή μάχη του Κομάνεβο, μήηκαν στή Σκόπια, τήν Πριπίνα και τήν Πριόρην με κατεύθυνση προς τή Μαυροίτη και οι Βούλγαροι στή Σαράντα Έκκλησιές. Η έλληνική κυβέρνηση είχε δώσει άσπληρη διαταγή στήν Κωνσταντίνα να προχωρήσει προς Θεσσαλονίκη, εόθως μάλις σάσει τό μέτωπο. Όμως μόλις δέν θάκουσε και είχε βάσει στήν τή Μοναστηρί για να προλάβει τούς Σέρβους.

Ο Βενιζέλος, θέλωντας να προλάβει βουλγαρική κατάληψη της Θεσσαλονίκης, έστειλε στήν Κωνσταντίνα τή παρακάτω άσπληρη τηλεγράφημα:

«Αναμένα να μοι γνωρίσετε τήν περαιτέρω διάβουση ήν δά άκολουθήσει ή προέλαση του στρατού της Θεσσαλίας. Παρακαλώ μόνον να έχετε όπ' όμην ότι σπουδαίοι πολιτικοί λόγοι έπιβάλλουσι να εδρεβώμεν μίαν άραν ταχύτερον ες τήν Θεσσαλονίκη. Υπουργός των Στρατιωτικών Έλ. Βενιζέλος.»

Ο Κωνσταντίνος και πάλι άρνήθηκε να άποκαύσει στήν κυβέρνηση και τηλεγράφησε:

«Ο στρατός δέν θα άδούση κατό της Θεσσαλονίκης. Έγώ έχω καθήκον να στραφώ κατό Μοναστηρίου, έκτός άν μου τό άπαγορεύετε.»

Ο Βενιζέλος άπάντησε έξω φρενών:

«Σας τό άπαγορεύω!»

Παρά τήν άσπληρη διαταγή της κυβέρνησε, ό Κωνσταντίνος κωλυσιεργούσε. Στό μεταξύ αΙ Τούρκοι άργάνωσαν τήν άμυνά τους. Τήν ό Βενιζέλος άναγκάστηκε να μιλήσει έξω από τή δούτα σέ τηλεγράφημα του προς τόν Κωνσταντίνα:

«Σας καθιστώ προσωπικώς άπεύθουν διά τήν βραδύτητα με τήν άποση διεξάγετε τή άπληρη έπίσημη, οι άποισις κινδυνεύουν να φέρουν τούς Βουλγαρούς πρώτους ες Θεσσαλονίκη.»

Στις 25 Οκτώβρη οι Τούρκοι προσφέρθηκαν να παραδώσουν τή Θεσσαλονίκη, αλλά ό Κωνσταντίνος άκόμα διαταξε. Τότε δέχτηκε τόν περσινό του Βενιζέλου.

Άρχηγόν στρατού: Πόρον γέλασε να άποδιώχτη τήν προσφερομένην όμην παρ' όσον τής Θεσσαλονίκης και να εισέλθωτε ες τήν άνω προπορτή, καθιστώ όμεις όπεδύνον διά πίκρον άναβολήν, έστω και σιγής. Υπουργός Στρατιωτικών Έλευθ. Βενιζέλος.»

Στό μεταξύ, ό έλληνικός στόλος με τόν Κωνσταντίνω κυριόχουσε στή Αίγαιο και κατάλαμβανε τή έλληνική νησιά Μυτιλήνη, Άήμο, Σάμο, Ίμβρο, Ίκαρία, Άη Στρατή, Κάτω άπό τή συνδυασμένα πτυχήματα των στότων των τεσσάρων βαλκανικών συμμάχων η Τουρκία νικήθηκε.

Στις 20 του Νοέμβρη ύπόγραψε άνακωχή με τούς τρεις ολάθικους συμμάχους λαούς της Έλλάδας, ένώ ό έλληνικός στρατός συνέχιζε τή έπιχειρήσει του στην Ήπειρο και έλευθερνε τήν Πρέβεζα και τή Γιάννενα.

ΝΕΟΝ ΡΑΦΕΙΟΝ
ΠΡΟΔΡ. ΣΤΑΥΡΑΚΟΓΛΟΥ
ΝΙΚ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
Έφαρμογή και κομψότης
Δύο είδικά χαρακτηριστικά
τέχνης ταύ νέου ραφείου
Έμπιστευθήτε
τό Κουσταύμια σας
Κεντρικής 17
Δίπλα Σινεμά
«ΟΛΥΜΠΙΟΝ»

ΘΙΛΑΙ «Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΟΥΜΕΛΑ»

Πήραμε διά δικαστικό κλητήρος, μία πολύ «λαμπαδηφόρα» τού έλληνοβηροκευτικού (ήμεις ξέρουμε έλληνοχριστιανικό) πολιτισμού» άπάντησε σέ δημοσίευμά μας «κτενισμένη» σέ καλαγερικόν ύφος παρ' του Σωματείου Θεολογικής «Παναγία Κουμελά» (έτσι διαβάζεται ό τίτλος) της όποιος τή οδωδωδή μέρη δημοσιεύομεν και τή κομπροληχάνα ως π. χ. «η Μονή άποτελει φάρον άκτινοβολίας τού Έλληνισμού στην άκριτικήν περιόχη σας» (άκριτική έννοι ή Καστανιά; και έβριστικά άπορρίπτομεν.

Διά της έπιστολής ταύτης ό κ. Κτενίδης υπό τήν σκέψη και προστασίαν του όποιου έτέθη «η Μονή Σουμελά (πίσωμ' σ' έχω στανά, Μονή νά τή διαχειρίζεται Σωματείο;)» συνομολογεί ότι, έκ των σοβάρων εισπράξεων της Μονής τή 16 Αύγουστο, κατέβαλε στή «Φιλόπτωχη ταιμεία της Μητροπόλεως» (ήμεις γράψε ότι, κατεβλήθησαν ως άμοιβή τού Μητροπολίτου) βραχμάς 5.000 και αυτό τό γράφει ό Ταταρέρστας κ. Κτενίδης (που και τέρας Μονής Ιδρύει στην εποχή που και άι άπάρχουσας καταργούν) όστις μός βεβασι προηγούμενα, στην ίδια έπιστολή του ότι τή εόδοα της Μονής δέν έπαρκαδν δια τή συντήρησι τής; Γιαυτό και ήμεις σταυροκοπούμεθα και ρωτάμε τόν πάτριον της Μονής και άξιοθώμαστον πρέδρον του Σωματείου κ. Φ. Κτενίδη. Πώς άφοδ ή Μονή έχει φτώχεια, διαβέται τόσο μεγάλο ποσό (5.000) ύπέρ της Μητροπόλεως και μάλιστα κατ' έτος;

Ο άξιοθώματος άδελφός κ. Κτενίδης στή τέλος προβαίνει και ες μίαν φαϊδράν άπειλήν μας. Άντικλήτων μας διερρίχμεν διά τήν κοινοποίησιν της (προς γνώσιν) τών πρώην ηγούμενων του της Μονής κ. Παπέτρον.

Γιατί τόν έδωξε; Ίσοδ και η άπάντησις τού κ. ήγουμένου τού Σωματείου ταύτου.

ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΟΥΜΕΛΑ
Σωματείου Άνεγνωρισμένου
Λοιθ. Άποστ. Παρισ. Θηνίκης 2159
Θεσσαλονίκη
Άριστοτέλους 7 Τηλ. 71-812
Α.Π. 3662 Προς τήν
Διεύθυνσιν τήν Έπιμετιόδο
«ΘΑΡΡΑΛΕΟΣ» Βέροιαν
Κύριο Διευθυντά,
«Η κατ' έτος καθιερωθείσα πανήγυρις 15 Αύγουστου της Μονής «ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΟΥΜΕΛΑ» δέν άποτελει προσδοκώμενον έπιχείρησιν, αλλά Έλληνοχριστιανική Άμφικτιονίαν και συρροήν των εύλαβών πιστών έκπαλυμένων τήν χάριν της Θεομήτορος. Τό παίμνιον της Μεγαλόχουσε τό όποσον πλάσσει κατό χαλιδόας έπισκέπτονται τήν Μονήν, δέν είναι στραβία μένοι Έλληνες, ως με κακηνερέκειαν χαρακτηρίζετε τούς ευσεβείς αυτούς προσκυνητάς της. Άλλά λαμπραδόσοι του αιώνου Έλληνοβηροκευτικού πολιτισμού. Όσον διά τήν παρ' έξοδωμότησε του Σωματείου άποστολήν πένετε χιλιάδων δραχμών (5.000) τό ποσό τού τάφοσ τήν ένίστασιν του, παρ' τή 16ης Μηνιοπόλεως Βεροίας, φίλοπτώχου Ταμείου και ούχ' άμοιβήν παροσάσεως τού Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καύ τήν έπιμετιόδον Πιπύνησιν, τήν ταυάτη ένιστάσεως έπαναλαμβανόμενης κατ' έκασανέτος. Ο Πρέβεζας
κ. Κτενίδης
Ο Γεν. Γομμάτης
Οσφ. Κογκάλιδης

ΦΩΤΕΙΝΟΣ Ο ΖΕΥΓΟΡΟΛΑΤΗΣ

ΑΡ. ΒΑΛΑΜΡΙΤΟΥ

Έγώ... ό φτωχός ό Φωτεινός, ό γέρος ό ξεσκλιόρης που ρίχνω έδώ τό σπόρο μου για να μεδ τόνε πάρης έγώ, που με τόν Ιδρωτα τή χμάτα ζυμώνω για να τρώγη άλλος, τό ψωμί, που τρέχω και κεντρώνω τήν άγριλίδα του βουνοδ και που δέν έχω λάδι ν' άνάφτω τό καντήλι μου και ζώ μέσα στήν Άθή. Έγώ, που με τή νύχια μου άναποδογυρίζω τό λόγγο και τό ριζιριά για να σάς τόν ατολιζώ με κλήματα, που δέν τρυγώ και που ποτέ δέν έχω λίγο κρεσί κεφαλικό τή γλώσσα μου να βρέχω. Έγώ ό φτωχός ό μυλωνάς, που ζώ σ' αιώνα ζάλη και παίρνω κέρδος, πληρωμή, προσφάγι τήνκαπάλη που δέν όρίζω τό παιδί, που πάντα ζώ με τρόμο, και που δέ βρισκώ έδώ στή γη για να με κρίνη νόμο, αότος, αότος, έν' ό λαός. Τάψυχο τό κουφάρι αότ' να, τό καμστερό. Τό ψόφι τό κριόρι... Μή ρίξετε άλλο φάρτωμα στήν έρημ του τήν πλάτη.

ΤΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟΝ ΒΑΙΣΑΝΙΖΕΙ ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΑΚΟΜΗ ΤΟ ΕΘΝΟΣΙ...

Πέρασαν 140 χρόνια, από της άπελευθερώσεως του Έθνους μας, έκ του Τουρκικού ζυγοδ και άδωδη δέν μόδρεσε να βρη τό ένιαστον γλωσσικόν του Ιδιώμα! Βασανίζεται με ταξό μια δίγλωσσιας (άρχαία — νέα) που τό άναγκάζει να παραμένει στάσιμο και να όπαστη έναντι των άλλων έθνών που δέν όπαρχει τέτοιο πρόβλημα, ως άνόπτυσιν. Με τή γλωσσική άναρχία και τήν άτελή διδασκαλία της νεοελληνικής τή Έθνος έξηκολούθει να παραμείνη τόσο μωρό όσο και πρῶτα. Όπως ήταν θηλαστή όπόδουλον. Άλλά και τότε οι φωτεινοί έγκέφαλοι έπασήμωσαν τό κακό της δίγλωσσίας και προέτειναν να καθιερωθή η δημοτική μας γλώσσα «η άπλη διαλεκτορ» ως γλώσσα του Έθνους.

Και να τή συμβουλεύει τό Έθνος, από του 1808, ότε έκυκλοφόρησε τό βιβλίον του με τίτλο «η Έλληνική Νομαρχία» ό μέγας Έλληνας φιλόπατρις Άνώνωμος.

Ό πόσον ταχύτερα και εύκαλώτερα ήθελε φωτισθώσιν οι πάστες των Έλλήνων, άν οι παραδόσεις των έπιστημών έγίνοντο ες τήν άπλήν μας διάλεκτον! Άμποτες λοιπόν, νέοι συγγραφείς, να πλουτίσωσι και τμήσωσι τήν γλώσσαν μας με τή πονημάτιά των, και η Έλληνική να μείνη μια μάθησις ξεχωριστή και να νομιζήται ως ένας στολισμός κατό μέρος ενός μαθητοδ και όχι ποτέ άναγκαστον μέσον, καθόσ ήτον, έως τής σήμερον, ες τό να όπουδάση τινάς τός έπιστήμω.

Κοι διατί να χάση ό ταλαίπωρος νέος τρεις και τέσσαρας χρόνους ες τήν σπουδήν μιας γλώσσης—και σχεδόν να μνη τήν μάθη—ες και καιρον, όποδ ήμποροθε με όλην, γότερου κόπου—όσο ή σπουδή μιας γλώσσης η πλεονόνοχητική—και ες όλιγοτερον καιρόν να όπουδάση και να μάθη έντελώς τός άναγκασιότερας των έπιστημών; Άς άποδώσωμεν, λοιπόν, αό τήν τήν ευφρόνητά μας, μάζι με τόσας άλλας, ες τήν τυραννίαν, η όποια είναι ό όλεθρος τού όρθως νοείν, και ός έλπίσωμεν, ες τό όξής αότίν τήν διόρθωσιν από εκείνα τή άξια όπυκείμενα, όποδ ήμποροδν, άφοδ τό είπωσι να τό κάμωσιν άντουτώ, έγώ δέ αώ

πω έξ αίτιας της συνκομίας, όποδ είμαι στεναχωρημένος με φυλάξω.

Τό κοινόν όφελος πρέπει να προκρίνεται από τό μερικό, και η έλληνική νεολαία δέν πρέπει να όποφάρη πλέον ταιούτην άνόητων συνήθειαν, όποδ να ζητή τή άφανή διά των άφανών, ότε μερικοί διδάσκαλοι να κουχώνται πάρα πολύ διά τή ήξέδρουσιν τήν έλληνικήν γλώσσαν, οι όποιοι, τή άληθεια ήμποροδν να παρομοιασθώσιν με τινάς, αότινες όντες γυμνί ες τό σωμα, φέρουσι πολύτιμα κολύμματα ες τήν κεφαλήν.

Έγώ έγνωρίσα ένα νέον όπου είχε σπουδάσει δέκα έξ χρόνους ες τή σχολείον της Πάμμου, και ήταν είκοσι έξ χρόνων, όταν έβγήκει με τή ζήλον του λαογιάτου, μ' όπολο τόστο δέν ήξευρε να παραστήση πώς γίνετα η εκλεψίς της σελήνης. Ηέσυρεν όμως έκ στήθους όλον σχεδόν τό τρίτον του Γαζή.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΚΛΕΠΤΩΝ

Υπό όδοσων του Τμήματος άσφαλείας έξουδωθήμιασσυμμορία κλεπτων άποτακινήτων στην πόλη μας. Άπό καιρό άπασχόλει αστυνομία τής άρχής η γναγκαστοική πύ τή πρώσις των κλεπτων αότων. Η έντόπισις της ύποψίας έπιστημάνη επί ύποπτων άτόμων τή άπατα καίτοι έλθον γνώσιν της παση κολονησεως των, άπέφυγαν τή σσηματικά τήν άνακάλυψιν του. Έτσι έφαντίσθησαν διε έρημο νήθη η πρώσις των, και δέν όρησαν πάλι επί του έργου των. Τή καταδικαστικόν όμωσ όργανα άγρον πνύσαν και έτσι με τήν κλοπήν του αότοκνήτου του συμπολίτου μας Παν. Φλοισία και του μικροδ λαωφορέου των Νέων Έκπαιδευτηρίων με τό όποτα ούνα διέπρατον και άλλας κλοπές ως και άποσώσεις, συνελήφθησαν. Ούτοι είναι 1) Κατασσίδης Κωνήνας 2) Κομισαλίδης Θεόφιλος 3) Πεδούδης Γεώργιος και 4) Μωυσιδής Θεοδόσης. Άπαντες παρτέμφοδσαν ες τακτικήν άνάκρισιν διά τή περαιόσω.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Έναικιάζεται μεγάλη νεόκτιστος οικόδομη (70 τ.μ.) παρ' τούς Λαδομύλους, κατάλληλη και διά κafenείον. Στην ίδια περιοχή (θείας Ιδωδής) πωλοδύναται οικόπεδα. Πληροφορία κ. Έλ. Νόβαν δεικνύορου, Κεντρικής 17.

ΣΟΒΑΡΕΥΘΗΤΕ ΚΥΡΙΟΙ

«Οι βαβαί της αθλιότη-
μας. Οι Ιεροκλήρες άρ-
πονη από την άλεημοσύνη
και τελειώνουν εις την υστει-
κα. Άλλο θέν λέγουσι ή άλ-
λο θέν ήξεόρουσι να εΐπωσι,
αλλα να μην φάγη ο λαός
λάβι τας Τετράδας και να
δωσι χρήματα τών καλο-
γύριων»

«Ελληνική Νομαρχία»

Και τό «περι έλεημοσύνης»
βιαλί τών καλογύριων συνεχι-
ζεται...

Κυκλοφορεί ένταύθα, έφη
μεριδοβλαμέ τίτλο «Πελεκάν»
και επίτιγλο «δανείζει Θεώ
δ έλέων πτωχών» Ιδιοκτησίας
της «Φιλοπτώχου» «Αδελφότη-
τος» με σκοπόν να προκαλέ-
ση τον υΐκτον τών πλουσίων,
βιά να άναχύσουν τό οικο-
τροφειον θηλέων ποδ διατη-
ρεί. Ειδικά ο διευθυντής του
(καλόγηρος) άσχολεται «πε-
ρι έλεημοσύνης» με τό «βαρό-
κατο του άφορισμό «δ έλέων
πτωχών δανείζει Θεός», συνε-
χίζων έτσι τό συναφόρι τών
προκοτόχων του.

Διερωτήθη ήμως ποτέ ο κα-
λός μας «Πελεκάν» με ποιά
τρόπο ο πλούσιος πλούτισε;
για να «δανείση» τό Θεώ
Τού λέμε ήμεΐς. Κατάηται
ψε τη φτωχολογιά. «Ο,τι στε-
ρείται ή φτώχεια τό εκλεψε
αυτός, (ή κλοπή δημιουργεί
πλοστον). Και πώς τότε είναι
βυνετόν ο Θεός να δανεισθή
χρήματα από ένα ληστή,
για χάρι τών θυμάτων του
ληστή πτωχών».

«Οσαύτως άσχολεται και
με τη «μέλλουσα ζωή» την υ-
ταρξί της οποίας δέχεται μιά
και ο καθηγητής Πόλουρ, ποδ
έπικαλείται τη παρεδέχθη
στα γεράματα του «με κλει-
σι τό μάτι» και καταλήγει
«δ Πελεκάν»

«Άς μη παίζουσι, λοιπόν,
με την αωνιότητα. έν συνε-
χεια εκείνοι ποδ με εύκολίαν
τώρα την άρνοσύναι διά πολ-
λούς και ποιήλλους λόγους
διότι και εις τόν παρόντα κό-
σμον καθιστούν την ζωήν και
αυτών τών ίδίων και τών άπ'
αυτούς έξαρτωμένων, ταλαι-
ώρον και δολλίαν και την
μέλλουσαν διακινδυνεύουν να
χάσουν».

«Ο καλός χριστιανός του
«Πελεκάν» άραδ έλυσε τό
πρόβλημα της παραούσης ζω-
ής άπου ο κλέπτης τών πτω-
χών πλούσιος έκανε μαρτυρι-
κή όρέγεται και μέλλουσαν.
λαλάλι του.

«Ο λαός ήμως έχει προβλή-
ματα επιβιώσεως και δέν μπο-
ρει να τα λύση, γιατί οι λη-
σιάνθρωποι, πλούσιοι τούς δ
ποιους δέν εΐδαμε να μαστι-
γώνη ο «Πελεκάν» τόν λη-
στεύουν. Τό οικοτροφειον σας
Ιερόθη, για τη παρούσα ζωή
η τη μέλλουσα».

Νομίζουμε για τη τωρινή
«Εβδ» χρειάζεται κατόρθωσις.
Διότι εβδ χρειάζονται Ικανό-
ιητες και ειδικότητες, προς
άντιμετώπιον της ζωής. Τη
μέλλουσα τη φροντίζουν και
«Άγγελοι, τό χειροβέλι και τό
έξαπτερίγια τών Σεραφείμ»
Παιδαγωγικές θα μεις ποδν
μερικοί «άθεοι». Δυστυχώς
πάνω σαυτες βασίζεται τό ε

πάγγελμα ένός δλοκλήρου
κόσμου ρασαφόρων «έπου
ζωσι, τρυφουσι και πλουτίζου-
σι, από τούς κόπους τών λαι-
κών» μας λέγει στη «Νομαρ-
χία» του δ «Ανώνυμος γραμ-
μένη τό 1806. «Ο δυστυχισμέ-
νος άνθρωπος, με τη μικρό-
χρονη μαρτυρική του ζωή, έ-
δω άς πεινά, άς υποφέρει την
άδικία του καπάτσου, του
έμπόρου, του Κράτους, ο «Πε-
λεκάν» του όπόσχεται τη μέλ-
λουσα και αιώνια, έν τόπω
χλοερδ». Σοβαρευθήτε κύριοι.

«Εβδ οι άνθρωποι σήμερα
άσχιζούν και έρευνοούν τό
ουράνια και σεις άσχολεΐσθε
με τη «πίσσα» της κολόσεως
την όποιαν περιφροσούν και
αότοι αϊ Μητροπολίται. Για
τό και θησαυρίζουν στη γη ά-
ναυδαστα χιλιάδες λίρες. Α-
πό παντοδ μαζεύουν. «Ός και
για την ύπογραφή τους, σε
πιστοποιητικά ποδ εκδίδει ή
Μητρόπολις, περιφροσόντες,
άκδη και τόν Παινικόν Νό-
μον!»

Αδίες εις άδικίες δέν τις
βλέπει ο «Πελεκάν» και με τη
βραβία συμπίθα του, να τις
καταπολεμήσει...

Κρίμα στο δέξο και βαρδ
ράμφος του
Νά τό κόξη.

Και ένα έρώτημα προς τούς
άρμοδίους,
«Ός έπληρορήθημεν τό έν
λόγω Οικτροφειον θηλέων,
συντηρεί 15 κορίτσια Εΐδαμε
μερικά στο «ερανο» με άμπέ-
χονα και μποτίνια, σα στρα-
τιωτίνες! Αύτό τό ίδρύμα, διά
νεσράς, βάζει ποιας κρατικής
άδειας Ιδρόθη και ποιος κρα-
τικός ύπερόσκει τό έπιβλέπει;

«Ίσως μάς άπαντήσαν καθ'
έν τρόπον και ο τυφλός καλό-
γυρος εδieuθύνει τό οικοτρο-
φειον του, άρρέων της «Πα-
ναγιτοπούλας» Ναούσεσι...

Στη «Μπανανία» ύπάρχει
έλευθερία γιαδδλα τζ «ανάφια»
Κακόμοιρη «Ελλάς»...

ΑΛΛΗ ΕΠΟΧΗ ΑΛΛΑ ΗΘΗ...

Είνοι γνωστό πώς Εφυγεν
έντεοθεν ο νομαρχής κ. Σερε-
πίσιος. Ανωμάλως και δχι δι'
αυτόν τιμητικώς. Παρά του-
τα ή παράνομος και σπάτα-
λος Κυβέρνησις Καραμανλή,
άνει να τόν τιμώρηση παρα-
δειγματικά τόν έβροβεισε, με
τιμητική άπόσπασιν στην «Α-
θήνα. Και με την όπ' αριθ'
107108) 15 9 62 άπόφασι του
όπουργου Έσωτερικών, του
έχορηγήθη και έπίδομα, εκτός
έβρας. «Ήτοι μάχι τέλος Σ)
βρίου, πρόκειται δέ να τόχη
του έπίδοματος τούτου καθ'
όλο τό διάστημα του δά πα-
ραμεινι εις «Αθήνας!»

«Έτσι ο κ. Σερεπίσιος και
μακράν της έδρας του, άπο-
λαμβάνει όλων τών άποδο-
χών του, ποδ φθάνουν εις
20 000 δραχμ. τό μήνα.

Ζήτω ο «Καραμανλισμός»!
Τό χρήμα τοδ λαοδ στην
διάθεσι τών κυβερνητικών φί-
λων. Έποχή σεμούλας του
δημοσίου χρήματος. Άλλη έ-
καχή άλλα ήθη. «Όταν ήτο ο
πουργός Βορείου «Ελλάδος ο
αυχωρεμένος «Ιωσασωνίδη» διά
να μην βαρύνη τό δημόσιον

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ Ε.Κ. ΚΕΝΤΡΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΛΕΘΙΑΣ

Τριακοστήν Σεπτεμβρίου έ-
γένετο πανηγυρική συγκέν-
τρωσις Νεολαίας Νομού «Η-
μαθίας εις Γραφεία Κόμμα-
τος προς έκλογήν Διοικητι-
κού Συμβουλίου ΣΤΟΠ.

Πληθος ένθουσιωδων νέων
έκ πάλεως Συνοικισμών κατέ-
κλυσαν από πρώτας Γραφεία
Κόμματος στοπ. Πρό της έ-
κλογής υπό Πρεέδρου άποχω-
ροσντος Διοικητικού Συμβου-
λιου διά μακρών άνεπτόχη
συν σκοπο! και έπιδιώξεις Νε-
ολαίας στοπ. Προγραμματι-
σθησαν μελλοντικά ένεργεί-
αι, ήτοι έξορμήσεις ύπαιθρον
έπαφή με νέους χωρίων Νο-
μού «Ημαθίας προς τόνωσιν
άγωνιστικού πνεύματος, όρ-
γάνωσις πανηγυρικής συγκέν-
τρώσεως έν κλειστώ 29ην «Ο-
κτωβρίου πρότην έπέτειον Ι-
στορικού ΟΧΙ Δημοκρατίας

«Αρχηγού και Πατρός, Δημο-
κρατίας Γεωργίου Παπανδρε-
ου στοπ, Νεοεκλεγέν Διοικη-
τικόν Συμβούλιον εκ τών «Ιορ-
δάνους Γεωργ. άβου, Μιχαήλ
Καρσαββίδου «Ανδρέα Βλα-
ζάκη, Αριστοτέλους Λαχνο-
πούλου, Αναστασιου Τερζή
Ιωάννου Σίμου και «Ηλία Νι-
κοπούλου» συνκροτηθέν εις
σώμα 3ην «Οκτωβρίου άπει-
θύνει έγκάρδιον Δημοκρατι-
κόν χαιρετισμόν εις άπαντα-
χού Νεους «Ελλάδος και έξω-
τερικόν λόγω άνεργίας έκπα-
τριοθέντας υπό νόθου, παρα-
νόμου και ήθικώς έκπτώτου
κυβερνώσεως φαστριάς και κα-
λει τούτους να ένταχθοσν ο
πό σημαίαν Δημοκρατίας και
πλασιώσουν τάξεις Κόματος
υπό φωτεινήν «Ηγεσίαν Πρυ-
τάνεως Πολιτικής και Πατρός
της Δημοκρατίας Γεωργίου
Παπανδρέου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΟΝΕΣ

«Ετελέσθησαν στη Θεολύ-
κη οι άρραβόνες του κ. Γεωρ-
γιου «Αθανασίου πρώην ύπά-
ληλου Δΐσεως Γεωργίας Βε-
ροίας και ήδη Θεολύκης μετα-
της άίθως Ειρήνης Τσοούφ-
θερμά συγχρητήρια.
«Ο Θαρραλέος

Τύποις «Πυροσού ΒΕΡΟΙΑ»

«ΟΠΟΥ ΚΑΚΟΜΑΘ' ΔΕΝ ΓΕΡΟΝΤΑΦΗΝ,...

Δίο ρασαφόροι της Μονής
Προδρόμου, ο ένας με περα-
χήλι, κρατώντας στο χέρι
και ένα κουτί με «άγια λεί-
ψανα» άσημένιο (τέταιο (θέα-
μα ή πόλις είχε να τό Ιβη ά-
πό τό καιρό της Τουρκίας)
και τρίτος εις ή λαική έξου-
σίος» ο κανδυλανάπιης του
Νασο της Μητροπόλεως περι-
ήλθον δλη τη Πόλη και τό
δύστυχα χωριά και ζημιανεύ-
σαν χρέμα «για τό Μοναστή-
ρι». Τό πλουσιώτατο Μονα-
στήρι Πρόδρομος, με δασοτά-
πια, άγραδς και κοπάδια.

Πού είσαι Πάτερ Κοσμά
ν' άρπάξης τό σιλιέρι και
σδ χριστούλι μευ τό μαστι-
γία;

Τό θέσμα τοδτο προεκάλε-
σεν, αλήθεια, έμετικήν άηδί-
αν στο λαό Βεροίας.

Τι άπαντα έπ' αύτόδ ο συγ-
χρονισμένος και πάρα μορφω-
μένος όπως λένε, οι φίλοι του,
κ. Καλλίνικος Μητροπολίτης
Βεροίας και Ναούσεσι; Στή
Γερμανία ποδ σπούδαζε διεπ'
ατωσετέτοιο οικτρο θέσμα;

Γιατί έπέτρεψε ένα τέταιο
διασυρμόν τών «άγιων λειψά-
των», του ρόσου και της πλου-
σιωτάτης Μονής Προδρόμου,
να έλαίποιν οι καλόγηροι του
(παληά και άμαρτωλός συνή-
θεια) πενταροδεκάρες άνατάς
δδούς, με κατάδηλη τη περι-
φρόνησι του λαοδ;

«Απευθυνόμενος τό 1806
στο Πατριάρχη Κων/πόλεως ο
«Ανώνυμος» έγραφε. «Έκλε-
ξον άρχιερείς τούς σοφούς
και ένσπετέους κατεδφισον
δλα τό μοναστήρια, διά να
λεγοστέψης τά βάρη του λαοδ.

«Εκατόν χιλιάδες και ίσως
πηλοσώτεροι μαυροφορεμένοι
τοί τοιοδοτι άντες έλεύθεροι
από κάθε στοχασμόν και φρον-
τίβα, χάρονται άκρ αν ύγεια»

Αυλική λιτότης

11 ΚΟΥΡΣΕΣ ΔΙ' ΕΚΑΣΤΟΝ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

44 Έπωλήθησαν
ή έδωρήθησαν

«Από της 5 11. 1855 μέχρι
της 12. 7. 82 εισήχθησαν άτε-
λώς προς έξυπηρέτησιν τών
βασιλικών άναγκών 82 έπι-
βατηκά άποκινητα. Έξ αυ-
τών έπωλήθησαν ή έδωρήθη-
σαν 44, ύπάρχουν δέ αΐτην
την σιμύλην εις την διάθεσιν
του Βασιλέως και τών μελών
της Βασιλικής οικογενείας; 45
δηλαδή 11 δι' έκαστον μέλος
της βασιλικής οικογενείας. Α-
πόλυτος βασιλική λιτότης εις
τό Βασιλικόν της σύμμετρίαι.

Και κοντά σαντό τό σιόλο
εξέζηδς, ένας άλλος στόλος,
της θαλάσσης εκ 14 θαλαμη-
γών και κατεργων, πληρωμέ-
νων και συντηρησμένων με
έξοδα του κουρβανά της ψω-
ροκώσεσιν, σα πολυδάπε
να ταξίδια συμπληρώνουν τό
δργα πατάλης του Δημοσί-
ου χρήματος. Δηλαδή τό «Ανά-
κτορα βάλθησαν να χρεοκο-
πίσαν τό «Έθνος»...

και τρώσοι διά εκατόν πεν-
τήκοντα χιλιάδας) ζώσιν άρ-
γοί και τρέφονται από τούς
Ιδρώτας τών ταλαιπώρων και
πτωχών «Ελλήνων.

Τόσαι εκατοντάδες μοναστή-
ρια, όπου παντοχόθεν έφρι-
σκονται είναι τόσαι πληγαί
στη κατρίδα, έπειδή χωρίς να
την άπελήσουν από παραμυ-
κρόν, τρώσοι τούς καρποδς
της και φυλάττουσι τούς λυ-
κούς, διά ν' άρπάξουν και ξε-
σχιζούν τά άθθα και Ιλορθ
πρόβτα της πόλμνης του χρι-
στοδ. «Ιβσο δ «Ελληνες άγα-
πητοί μου άδελφοί ή σημερι-
νή ήθλία και φρεβδ κατάστα-
σις του «Ελληνικού Ιερατείου
και ή πρώτη αίτία όπου άργα
πορεί την έλευθερίαν της
«Ελλάδος. «Αύτοδ οι άμαθέ-
σισταί, μέλι άκοσούν έλευ-
θερίαν τούς φαίνεται μία θα-
νάσιμος άμαρτία».

ΚΥΡΙΕ ΝΟΜΙΑΤΡΕ

«Όπως γνωρίζετε, ή κατά-
στασις της Κεντρικής δδου,
δπως τη κατανήσασε, «κα-
προδοχίωσα, με άπόφασι της
«Υγειονομικής» Επιτροπής, ποδ
έπέβαλεν ή Σερεπίσιος, κατέ-
στη σφοδρής.

«Η θέα της, προκαλεί έμε-
τόν. Προς δέ και κίνδυμον της
όγείας τών πολιτών.

Καλείσθε να έπανορθωθη-
τε την προς τόν λαόν Βεροί-
ας προσβολήν ταύτην με μιά
νέα άπόφασι της «Επιτροπής.
Τό βρωμερό καθεστώς, ποδ
μας έπέβαλεν ένας «άριστο-
κρατιζών» Νομαρχής πρέγει
να κατοργηθή.

«Η «Εμπορική» Κεντρική δ-
δός ν' άπαλλάγη άμέσως της
διελεύσεων ζώνων, τά άποια
να έπανέλθουν στην δδδ Μη-
τροπόλεως ή οποια στερείται
και έμπορικής κινήσεως.

ΤΟ ΝΕΟΝ Δ.Σ. ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ Ε.Κ. Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ

Γενομένων άρχαιορειών της
Νεολαίας έκκλητήν το νέ-
ον Δ.Σ. αυτής του άπαλου ή
σύνθεσις έχει ως εξής.

1) Πρόεδρος: Καρασαββίδης
Μιχ. φιλ. Ιατρικής, 2) άντι-
πρόεδρος Λαχανόπουλος «Αρ-
«Ασκ. Εικηγός, 3) Γεν. Γραμ-
ματευσ, Τερζής «Αν. (δ ότδλ
ληλος, 4) Ταμίας Βλαζάκης
«Ανδρ. κουρούς, 5) Μέλη, Τί-
κόπουλος «Ηλίας (ή. ύπαλ.
Σίμος «Ιωάννης Ιδ. ύπαλ. Γε-
ωργιάδης «Ιορ.

Σύνδεσμοι
Νεολαίας Κόμματος

ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ ΛΟΓΩ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΕΩΣ

Τό ύψασματοπωλείον Νικολά-
ου Βαλασάκη Κεντρικής δδ Τε-
νωλεϊ, λόγω κατεδφίσεως του
κτιτος, εις τιμάς πολύ φθηνάς,
δλα τό ύψομότη του. Τιμολό-
γιο του κόστους.
Τηφύσατε να πρλαόσητε της
εύκαιρίας.

ΔΡ. ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ

της Ιατρικής Σχολ. τών Παρισίων
Κεντρικής 260

Θ α ρ ρ α λ έ α

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ τής «μικρής και έντιμης» Ελλάδος, με θλιβερόν επικόλουθον, τή μικρασιατική συμφορά, άνευ ίχνους ντραπής, στή προχθεσινή γιορτή των 50 ετών, από των Βολκανικών πολέμων, δε ο Στρατός μας έμεγαλοϋργησεν και από τή Μελούνα, πετούσε στο Μπέλες, άπειρώπησαν, παντελώς τό όνομα του πρωτεργάτου του ένδύξου εκείνου πολέμου, Έλευθερίου Βενιζέλου και προέβαλον ακανδαλωδώς και προκλητικώς, του πρακλέσαντος συμφορής στο «Έθνος βασιληά Κων)τίναυ. Δίσχος στους διαστρεβλωτάς τής Έθνικής μας Ιστορίας. Τουτό όμως πρέπει νά δεβαιωθούν τά κατάλοιπα του Λαϊκού Κόμματος που κυβερνοϋν. Το όνομα του δημιουργού τής Μεγάλης Ελλάδος, είναι χαραγμένα βαθειά στη καρδιά του Έθνους και ουδέεις φθονερός προδότης, θά δυνηθή νά τό βγάλη από τή ψυχή του.

ΓΙΩΡΤΑΣΕ και ή πόλις μας, τά 50 χρόνια από τής κηρύξεως του Βαλκανικού πολέμου, άπε από τήν ήγεσίαν του Μεγάλου δραματιστού Έλευθερίου Βενιζέλου, ή Έλλάς, έίναζε τά «φτερά της τά μεγάλα» για ν' άγκυλιώση άλόκληρο τό υπόδουλο Έθνος. Δυστυχώς χάρη στα έένα Βασιληά (τό Κωνσταντίνο) που στάθηκε μέγα άντεχνικό εμπόδιο, στο μεγαλοπύλο έργο του Βενιζέλου, ή Έλλάς δέν ήδυνήθη νά πραγματοποιήση τήν ένδοξη τής άλακλήρωσης. Παρέμειναν έξω των όρίων της μεγάλης, άκόμη, τμήματα. Η γιορτή περιωρισθή μεταξύ των δημοσίων ύπαλλήλων και των Σχολείων. Ο λαός, άδικός ά μεγάλος δημιουργός του 1912 παρέμεινε άπέτοχος και μικρός τής γιορτής. Με καρδιά πλακωμένη από τό άνελεύθερον κλίμα, που τον καταπιέζει, δέν του έμεινε κουράγιο, για ψευδοφιέτες. Έπί του παρόντος ένας είναι ά σκοπός του. Νά έκδιώξη εκ τής εξουσίας, τή Καραμανλική τυραννία και νά αείση στη θέση της, τήν άληθινή Δημοκρατία!

Ο ΝΕΟΑΦΙΧΘΕΙΣ Διοικητής τής Χωρ)κής κ. Γιωργόπουλος έχει υποχρέωσιν νά προστατέψη και τήν αξιοπρέπειαν και τήν σωματικήν άκεραιότητα των Βερασιών, που διασχίζουν τήν Κεντρικήν όδον. Είναι τόσο στενή (4 μέτρων και άνευ πεζοδρομίου) ώστε ά κίνδυνος δυστυχημάτων, έλλασχει πάντοτε. Άνάγκη νά άπασυμφορηθή όλων των τροχαφόρων. Είναι άπαράδεκτον ή πληθουσα αυτή έμπορική όδός, που δέν χωρεί τους πεζούς νά δέχεται και τά τροχαφόρα.

ΠΟΛΛΕΣ σημαίες, που ύψώνονται στη πόλη, και τά Έθνος μας έόρτας, έχουν πολύ ξεθεωριάσει. Η άντικατάστασις των έμβάλλεται, νά γίνει άμεσα και άνευ ύποδείξεως του χωροφυλάκου. Το ξεθεο είναι μικρό αλλά και άπαραίτητο, νά μη μας κοροϊεύουν και οι διερχόμενοι ξένοι.

ΚΑΤΑΣΚΟΤΙΣΤΗ ή Κεντρική όδός, από μηνών!! «Ας σημειωθή ότι, είναι και ή μοναδική έμπορική όδρος ένθα όλα τά καταστήματα τής πόλης και για λόγους άσφαλείας χρειάζεται φώτα. Καλό λένε ότι ενους όρα και νους βλέπει», και άδημορχος Βερασίας άποδεικνύεται ότι, στερείται νους. Χανταπωμένη Βερασία!.. Πολλά θά ύπαφέρης άκόμη!

ΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οι φίλοι μας άγορτες νά μας είδοποιούν, άμέσως, όσάκις οι φεδροι του Συλλόγου Ναυύσης ή άξιοματικό των Τ.Ε.Α. τούς συγκαλοϋν σε συγκεντρώσεις ν' άκούσουν όμιλίαν των. Ο τούς και ήμεεις είδικότερα, που γνορίζαμε «τά άηδύνια» αυτά των Τ.Ε.Α. σε άκροατήριο Θεολ)κτικης είναι άπαραίτητο νά παρακολουθήσαμε τους «έθνικοϋς» των λόγους, δια νά δημοσιεύωμεν περιλήψεις των, για χάρη τής θλιβεράς Ιστορίας του Καραμανλικού Κράτους όρα νά καταγράψουν τους άριθμούς των Στρατ. άδικονήτων που μεταφέρουν στη χωριά τους «έθνικοϋς» διαφωτιστάς «φεδρους Ναυύσης» και νά μας τους άναφέρουν.

ΠΑΝΡΟΦΟΡΥΜΕΘΑ ότι, ό Ιεραρχάτος κ. Καλλίνικος, σκέπτεται βαδρως, νά διαδέση, λόγω των τεραστίων διαστάσεων του, τό Μητροπολιτικόν Μέγαρον, δια στέγασιν του Γυμνασίου θηλέων, που στερείται κτηρία. Αύτός δε νά μισθύση μίαν μικροκατοικίαν, δια στέγασιν αυτού και του μικρού γραφείου τής Μητροπόλεως. Έάν τελικά πραγματοποιήση τήν φιλόθευσον ταύτην άπόφασιν του, τότε και ή πόλις, σε τον εύγνωμονή και τό φιλολαϊκόν παράδειγμα του, θά μείνη Ιστορικόν εις τήν χώρα μας και θά ύμνηται. Ημεεις δε θά άναρμηώωμεν, με άουμασμέν. Τοιοϋτος έφρεπεν ήμίν Άρχιερέυς.

Η ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ καταγγελία τής παλαιής «υποθέσεως των άεροπόρων» από του άντισυμπόρχου έν ά. κ. Θ. Μεταξά, εξ άφορμής τής νέας έννοίας, τήν όποιαν έπεδωρήσανεν ή Φατρία προς τον άποχωρήσαντα έπιτελεόρχην τής Λεοπορίας άγχι πτόρχον Μασοφίτην, ύπενθυμίζει εις τον Έλληνικόν λιόν τό καθήκον του νά μη λησμονήση ποτέ τήν προβόδον «υπόδειξιν». Συνέβησαν και' αυτήν τόσον άνατογιαστική πάγμια, όστε είναι ζήτημα τιμής δι' όλους τους φιλελευθέρους και δημοκρατικούς Έλληνας νά άξιώσουν τήν πλήρη και έπίσημον διαλεύκανσιν τής «υποθέσεως» και τήν καταλογισμόν κερύσεων εις τους ύπευθύνους.

ΡΑΤΕΔΙΚΑΙΣΗ Ο "ΘΑΡΡΑΛΕΟΣ",

(Συνέχεια εκ τής 1ης σελίδος) του, γελοιοϋν τον καλούμε νά μιλήση και στη Βερασία. Μέσον μεταφορής του, θά διαδέση ή «Θαοφιλέας», γιατί άρνείται τό δικαίωμα αυτό στο Στρατό, νά ξεθεο άσκόπως τή Βενζίνα του Δημοσίου.

Πρέπει και ή Βερασία ν' άπολαύση τό παράστημα και τή γλαφυρότητα του κ. Τσίτση, Ιστορικού προέδρου φεδρων άξικών Ναυύσης...

Συγκινητική ύπήρξεν ή συμπροσώτασις του λαού και ή έπιθυμία του, νά προσέλθη μέσους ύπερασπιστάς μας στη δίκη.

Πλήθος επιστολών πήραμε και πολλοί πέδουσαν του Γραφείου μας νά μας δηλώσουν τήν άλληλεγγύη τους. Είναι και ταύτα, για μας τρανή άπόδειξις, άγνωρίσεως του φιλολαϊκού μαξέδου.

Και όταν ό λαός είναι μαζί ουδεις μπορεί νά μας βλάψη.

Τόν εύχαριστούμεν δλόπνεχα Κατά τήν διεξαχθείσαν δίκην έξητάσθησαν οι έξής μάριτες ύπερασπιστάς μας. 1) Φιλοκτήτης υ. Παπαδόπουλος δικηγόρος ε. βουλευτής Βερασίας. 2) Βασίλειος Κουτσάντις Ιατρός Βερασίας, 3) Πέτρος Άλλαγκυλίδης Κτηματίας Άγίας Μαρίνης Βερασίας, 4) Κων)νίνος Τσίτας Χημικός Πρόεδρος «Ένωσεως Κέντρου» Θεολ)κτικης, 5) Γοργόνης Γροσ)κτικης δικηγόρος Γιαννιτσών, 6) Αέντιος Χατζηλασοτόλου έπίτιμος Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Θεολ)κτικης, 7) Διμήτριος Κόδωριδης μηχανικός Γιαννιτσών, όστις κατέθεσεν εθιμασώς δι εναντίον του πολιτικολογούστος ύπολογούστος των Τ.Ε.Α. κ. Πανιελή Τσιπέλη επέβαλε και μήνυσιν άρχως Σελ)βόλου έ.έ. ή τις διεβιβάσθη παρά του κ. Εισαγγελέως Βερασίας εις τό Β1 Σώμα Στρατού!... και 9) Ο κ. Ιωάννης Παπαδόκης τ. ύπουργός όστις εν ποκει μένω άπεδειχθή «και εις μικρόν γενναίος». Όταν είδεν ότι, ό σθεναρός πρόμαχος τής Δημοκρατίας «Θαοφιλέος» ύφίσταται άδικον δίωξι, παρά τήν μεταξύ των διάστασιν, έσπυσεν εις τό πλευρόν του.

Άπαντας τους άνωτέρω μαριτες και θαοφίλους συντόφους, προς άποκατάστασιν τής Δημοκρατίας, στη χώρα, που μας συνέδραμαν στη δικαστικόν μας άγώνα, έγκαοθίως ε ή χ α ρ ι σ τ α ρ υ μ ε ν.

Όσαύτως ίδιαιτέρως, εύχασίμασμέν τους δύο άξιους ύπερασπιστάς μας δικηγόρους κ.κ. Άραιοιδήν Κατασύννην και Ιωάννην Πάτσον, οι όποιοι άφιλοκοσώς, μας προσέφεραν τάς πολυτιμους ύπηρεσίας των.

Αί άγορεύσεις των ύπήρξαν θαυμάσιαι, παρά πάντων έπιτελεσίων.

Και ό όγών μας συνεχίζεται όνένδοτος με φρόνημα χαλυδωμένον και άπτόχτον.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ
Ένοικιάζεται Ισόγειος ατθούσα έμβραδον 28 τ.μ. πατωμένη, κάτωθεν αυτής και μεγάλο υπόγειο.
Κατάλληλη για τεχνικόν Γραφείον, πλησίον Σινεμά «Ολύμπιον». Πληροφoρiαι κ. Βλ. Νόβαν, Δικηγόρον Κεντρικής 37

ΕΜΠΡΟΣ ΝΑ ΕΞΟΝΤΩΣΩΜΕ ΤΟ ΕΡΕΤΙΚΟΝ ΤΕΡΑΣ

Τό Έρετικόν τερας, πάνω στον έπιθανάτιο βόγχο του, δέν κάνει διάκρισι. Σκοτώνει!..

Σκοτώνει στο Άγρίνιο, γιατί οι πεινασμένοι Άκαργέτες ζητούν τήν πραγματική άξία του καρπού των.

Σκοτώνει στην Άρτα, τον άφρότη για χρέος 200 δραχ.

Σκοτώνει στην Άθήνα τους οικοδόμους, τους άκροβάτες αυτούς τής σκαλωσίας, με τό μεροκάματο του τρόμου!..

Και όσο πλησιάζει τό έπαισχυντο τέλος του, θά σκοτώνη, γιατί διαισθάνεται τό δικό του θάνατο νά έπέρχεται βαγδαλως.

Έμπρός λοιπόν, όλοι μαζί οι Έλληνες, νά έξουτώσωμε τό έπικίνδυνο, για τό Έθνος έρετικόν τερας και τή Κυβέρνησι του που καταστρέφει τό Έθνος.

Ν' ΑΠΑΓΟΡΕΥΘΟΥΝ ΤΑ ΚΟΤΕΤΣΙΑ

Όλα τά μέχρι σήμερα Δημοτικά Συμβούλια, φρόγεισαν πως νά κουτσουρέψουν τό πολεοδομικό Σχέδιο (άδω βέβαιον κλ αυτό). Τό προδονο τό έθνος, παντελώς, με τός άδλιας τροποποιήσεως των.

Όμως νά έπιτασπεται άκόμη νά κείζονται κτήρια στη Κεντρική, με έμβραδον 30 τ.μ. (δηλαδή κοτέτσια) όταν άνήρωχης ζήταει λαοφόρους για τ' άστέρια και νά μη τροποποιηται τό οχέδιον όσον άφορα, τό σημείον αβ τό, όστε και στη Κεντρική, νά κτισθούν μεγάλης οικοδομές, ταύτα ύποδεικνύει ότι ή Βερασία κατακείται από άφουραιούς και άχι συγχρόνως άνθρωπους. Ντροπή.

ΠΕΤΧΕΣΑ ΤΙΤΛΟΥ

Έπιτυ-χέστατος, ό τίτλος του νέου Κέντρου Γίδα αΦαρούκν. Κατόπιν μάλιστα τής μετονομασίας του Γίδα εις «Άλεξάνδρεια» οι διερχόμενοι εκείθεν έχουν τήν ψευδαίσθησι ότι, διασχίζουν τήν Άλεξάνδρεια Αλυπτου και αναζήτου νά ίδούν τό φάρο τής Άλεξανδρείας και τή θάλασσα...

Με τή φόρα όμως που πήρε ό Δήμαρχος κ. Παπαποστόλου, δέν άποκλείεται στην Άλεξάνδρεια του πρώην κ. Πατριδου νά ίδουμε στη Γίδα και φάρο και θάλασσα.

ΕΚΘΕΛΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

(Συνέχεια εκ τής 1ης σελίδος) όλα μέσα του εινε συζητημένο και άποροδιόριστο. Τήν ψυχρή του αυτή κατάσταση τήν έκφράζει, με τά την κακινή μου γνώμη, συνιδητό ή άσυνιδητό με τό ύπ' άρ 41 έργο του «τά φάντασμα του μυλωνά». Ο όρισμένος όμας προενέσεις που έπιχειρεί σε μιά στροφθόμακον όμας τό ύπ' άριθ. 618 40 50- κλπ, μαριτοϋν προσπάθεια άπαγγίλωσιν άπ' τήν εδλιλάκη κατάσταση του «ταπεινού», που μοναδική μέριμνα ε χει τό παιχνιδάσμο με τίς φρεσσιμάσει, για πέραςμα σε σολήφει; με βαθύτερους δόξοντες συζητήσεως. Στή προσάθεσί του αυτή βλέπουμε πως τό θέμα όμας και τό χόδμα γίνονται σίατικά πιο σφιντα, πιο άπαιτητικά, πιο βαγασα, θά έλεγα για τον τεχνική, άν δέν φοβάμουν τό μή κινεζηνήθη ή φρεσσιμάσμου.

Πάντως πολλά εινε τά παρήγορα σημεια που μας κείθουν πως, ό κ. Αένδης άν κατορθώση νά προσανατολισθή σταθερά στη όβια που νομίζω ότι άρχισε νά χαοάσει, θά προσοδέυση. Όλα δείχνουν πως όστις ή εθαισθησια στον άνθρώπινο πόντο του λείπει, όστις ή παρατήρησι, όστις ή θέληση. Τι τά όστις όμας; Αδύτά τά πράγματα για νά φάσσει νά τά νοιώσει και νά τά χαρεί ό λαός χαοάσει πολύ δουλειά. Και ποδή τά άπ' όλα νά μη νοιάζεται πως τά μεταφέρου ασπίσαν άπούλητα και τό βρωμιακό βόδχηκε και πάσι μισοτιμής. Είλαμα. Τήν τέχνη για τά είη νοιώσει πρέπει πρώτον άπ' όλα νά χει τό σιγάκι γμάτο. Τ' άλλα όλα ειναι φλυαφές.
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΦΗΝΙΓΓΑΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Στη περιοχή μας οι κλοπές και διαρρήξεις έκτελοϋνται με σύγχρονα μέσα. Τό άδέσποτο και έγκαταλειμένο σιδ όρόμο, πικίννητο.

Τό άρπαζου οι διαρρηχτες τή νύχτα και απεύδουν στα; γειτονικές πόλεις και χωριά. Δίκου έκτελοϋν τό «εύγενές» έργο των, όποτε τήν ίδια νύχτα τό επαναφέρουν στη θέση του ή τό πετούν στη χωράφια και ή Άστυνομία χάνει τό κταρόδ' Άνάγκη λοιπόν και προς διευκόλυνσιν του έργου τής χωροκής τ' αυτοκίνητα, νά προσφυλάσσονται με γκαρδ και νά μη διώνυκτεροϋν, άδέσποτα στους όρόμους.

ΝΕΑ ΦΟΡΟΜΠΙΧΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Η φορομπιχτική Κυβέρνησι Καραμανλή όλο και έννοει και νά έξοκατικά κατά του λαού μέτρα. Ηδη σκέπτεται νά έπιβάλη φόρο σε κάθε καταναλωτή ήλεκτρικού ρεύματος, δραχ. 13, κα τά μήνα! Και ταύτα λέγει, διότι είναι «βέβαιο» ότι, όποιος ξοδεύει πάνω των 10 κλοβάτ, έχει ύποδύφωνο, που δέν θήλωσε και πρέπει νά πληρώνη!

Άλλά κύριον των φορομπιχτικων δυνάμεων. Άγνοείτε ότι, κάθε αίκια που ήλεκροποτιέται, έχει άπαραίτητος και ένα ήλεκτρικό σίδηρο, που ζαλιζει τό γνώμαγα και προσδέτει νομίμερα στο σύνηδες φως τής οικίας; Και αυτό τό μικρό όμας του πολιτισμοϋ, θά τό φορολογήση δια νά τό στερηθή ό λαός; Άλλά τότε μισείτε τό λαό και αυτός θά σας τό... πληρώση ύνάλαγα.

ΝΑ ΓΙΝΗ Η ΑΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΣΤΗ ΠΟΛΗ ΜΑΣ

Τήν 29 Οκτωβρίου έπέτειον του έκλογικού προξινόπηματος, όργανούται παρά τής «Ένωσεως Κέντρου» λαϊκή, συγκεντώσις εις Άθήνας.

Καλοϋμεν τον κ. Βουλευτήν, τους πολιτευτάς και τά Στελέχη του Κόμματος τής Ε.Κ., νά συνέλθουν σε σύσκεψη στη Γραφεία τής Ε.Κ. και νά πάρουν άπόφασι, περί όργανώσεως, τήν ίδια ημέρα και στη πόλη μας μεγάλης λαϊκής συγκεντώσεως.

Πρέπει και ό Δημοκρατικός λαός Βερασίας νά έκδηλώση, ότι μισοι, τό μισος του, κατά τής νόθου Κυβερνήσεως.

Παρακαλοϋνται οι κ.κ. Συμβομηταί μας νά πληρώσωμεν τή μηκή συνδρομή τους, εις τον περιοδεύοντα αυτή τή στιγμή, εις πράκτορά μας. Η ελφορά τους στο δύσκολο άγώνα που διεχόμασμεν, σαρτό της Καραμανλικής υφώσεως, μας είναι άναγκαία, για νά συνεχίσωμεν μέχρι τής τελικής Νικής τής δημοκρατίας.
Η Δημοκρατία θά νικήση.

Ο ΘΑΡΡΑΛΕΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Έτησια δοχ. 20 Έξαμήνιος δοχ. 15 Δήμιοι, Κοινότητες, Τράπεζαι δοχ. 100</p>	<p>ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΗΛΙΑΣ ΝΟΒΑΣ ΔΙΕΚΗΡΟΡΟΣ</p>	<p>Έτος 17ον Αριθ. Φύλλου 528 Τιμή φύλλου δοχ. 1,00</p>	<p>Β Ε Ρ Ο Ι Α Δευτέρα 22 Οκτωβρίου 1962</p>
--	---	---	---

ΔΕΝ ΤΟΝ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΠΛΕΟΝ...

Αφού επί μίαν ολόκληρον επταετίαν, η Κυβέρνησις Καρμανλή, έταπεινώσεν, έξωτερικώς και έσωτερικώς τὸ Έθνος! Αφού Ικανοποίησεν εις ολόκληρον τὰς πάσης φύσεως έπιθυμίας τῶν Ἀμερικανῶν και τῶν Ἀνακτόρων που επέλεξαν και διώρισαν σκοπίμως ως κυβερνήτην τῆς χώρας, τὸν άσημον και άπαιθευτον κ. Κων/νον Καρμανλήν, οστις στερούμενος κύρους ήγέτου, λαϊκῆς βάσεως και έμπιστοσύνης απέβη όλο τελῶς, υποχείριος υπηρέτης τῶν διορισθέντων αὐτῶν πατρῶν, δέν έδιστασεν αὐτῆ άκριβῶς τῆ στιγμή που όλοταχῶς τὸ τέλος του πλησιάζει για νά μείνη ως άνάμνησις τοῦ χειρίσταν, μετά τοῦ Τσουμπέ πρωθυπουργοῦ που έπεκάθισε ποτέ στη χώρα, αὐτὸς και ἡ νόθος κυβέρνησις του, νά έπωμισοῦν τὸν χειρισμόν και τῆς ρυθμίσεως τῶν προπολεμικῶν μας έξωτερικῶν δανείων, με τοὺς σαύλων όμολογιοῦχοις. (μπάτε

δηλαδή οὐλ' και άλέστε). Πρέπει νά σημειωθῆ ότι τὰ δάνεια αὐτὰ τὰ ξεπληρώσαμε σταδς όμολογιοῦχοις σταδιπλασιο, από δσα μάς έδάνειαν κατά καιρούς. Τὴν ρύθμισιν δυστυχῶς αὐτῶν τῶν σαύλων δανείων, που άπέφρυγαν, παλὺ όρθῶς νά αναλάβουν προκάτοχοι κυβερνήσις δέν έδιστασεν, ό άποδιοπαμπαιός κ. Καρμανλής ν' αναλάβῃ τὴν υπό διαμενεσταδους διά τὴν χώραν δροῦ: (Ο Έλληνικός λαός θα πληρώνει κατ' έτος, τὸ χρεωλύσιον, 200.000.000 δραχμάς. Έτσι ό κ. Καρμανλής, ό μεγάλος αὐτὸς κομητης τῆς έρετικῆς θεομητίας, άφου έπιμάν έπταετίαν δέν έκανε τίποτε άλλο, παρά νά ζημιῶνει έγκληματικῶς, τὸ έθνος, ήθικῶς και υλικῶς, έπευσε στήν πλέον κρίσιμη, γιατὸν ὠρα (τὴν έπιθανάτιο. Σε λίγες ήμέρες εκδιώκεται τῆς έξουσίας, άναπληρούμενος παρά τοῦ κ. Μαρκεζίνη) νά εκ

χωρήσῃ τὸ δημόσιο Ταμείο εις τοὺς προπολεμικοὺς δανεισταδς τῆς χώρας οι όποιοι ως άνωτέρω έγράφουμε, έπληρώθησαν, εις τὸ διπλασιο και οὐδέν ουσιαστικῶς, άφείλαμε εις αὐτὰς.
Με αὐτὰ τὸ έπαισχοντο, άλλα και άδυνητοδ διά τὸ Έθνος τίμημα, πλήρωσε ό Έλ. λαός τὴν Ικαρμανλιτὴν εὔνοιαν τῶν Ἀνακτόρων και τῶν Ἀμερικανῶν!...
Ἡδὲν δέν έναπέμειναν έτέρρα έθνικῆ προβόλη διά νά έπιτελέσῃ ό κ. Καρμανλής εις βάρος τοῦ διαμολοῦ Έθνοσις. Έκοινοποίησεν εις ολόκληρον ἄλας τὰς αξιώσεις ξένων και νεόπιων πατρίων του.
Δέν τὸν χρειάζονται πλέον. Καί ἦδη, έντὸς μικροῦ διαστήματος ό κ. Καρμανλής παραμερίζεται, σά σκεῦος άχρηστον, για νά τὸν συνοδεύῃ για πάντα, ἡ κατάρρα τοῦ Έθνοσις
Ο Θαρραλέος

Νά μαδαίνῃ κι' ό λαός

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Τὸ κοινωνικόν Εἰσαγγέλιον τοῦ Βίκτηρος Οὐγκά

Γιατὶ λοιπόν θά διαφανοῦσε ό πατέρας του, μήπως δέν υπάχουν περιπτώσεις που μιὰ έξγερση έπιβάλλεται πόν καθῆκον; και ποια θάταν λοιπόν ἡ ήθικῆ ζημιὰ τοῦ γιοῦ τοῦ συνταγματάρχη Πουερσὺ άπ' τὸν άγώνα αὐτόν; μήπως δέν ἦταν ένας άγώνιος ιεροδς Ἡ πατριδα ποσοπανιάται, αλλά ἡ άνθρωπότητα χειροχουσε. Κ' είναι άλήθεια άραγε πῶς ἡ πατριδα ποσοπονιάται; Ἡ Γαλλία ποσώννει άλλα ἡ έλευθερία χαμογαλάει και μοσάτα σὰ χαμόγελο τῆς έλευθερίας ἡ Γαλλία έχυνει τὴ πληγή τῆς. Και, για νά έθουσι τὰ πράματα από ψηλά άκομα, τι θά πει έμφύλιος πόλεμος; Μήπως άπάγει έξωτερικός πόλεμος; Κάθε πόλεμος που γίνεται μεταξύ ανθρώπων, δέν είναι τάχα πόλεμος μεταξύ άδερφῶν; Ο πόλεμος δέν καθορίζεται παρά μονάχ' άπ' τὸ σκοπὸ του. Δέν υπάχει οὔτε έξωτερικός πόλεμος, οὔτε έμφύλιος πόλεμος, υπάχει μονάχα πόλεμος δικαίος και πόλεμος άδικος. Ἄς τὴν ἡμέρα που θά άπογραφῆ τὸ μεγάλη σύμφωνο φιλίας τῆςμεσοσ' δλους τοὺς άδερφους, ό μόνος πόλεμος που μπορετὶ νά είναι χαίσιμος, θά εἶν' ό πόλεμος άναμεσα σὰ μέλλον που βάζεται και σὰ παρελθόν που άπογοραει. Ποιὸ εἶναι τὸ φεγάδι εἰδὸς τέτοιου πολέμου; Ο πόλεμος δέν γίνεται νικητή, τὸ σπῆθι δὲ γίνεται σπῆθι παρά μάνα δταν δολοφονεῖ τὸ δικαιο, τὴν ποδοδο, τὴ λογική, τὸν πολιτισμό, τὴν άλήθεια. Τότε, πόλεμος έμφύλιος ἡ πόλεμος έξωτερικός, είναι άτιμος και όνομάζεται έγκλημα. Έτσι άπ' αὐτὴ τὴν λογῆ έννοια, τῆ δικαιοσάνῃ, με τῶν δικαιοσά Ένα εἶδος πολέμου θά καθοροῦσε έν' άλλο

εἶδος; Με ποιδ δικαιοσά τὸ σπῆθι τοῦ Πάσχαγχαν άποροδταν τὸ κενάρι τοῦ Κιαιλλου Ντεμουλέν; Ο Λεονίδης έναντι σὸν ελαβολέα, ό Τιμολεόν έναντι σὸν τῶρνανο, ποιδς άπ' τοὺς δύο εἶν' ό πιο μέγας; Ο Ένος εἶναι υπεροσιστής, ό άλλος έλευθερικῆς. Θά κηριδίσουμε, λοιπόν, χωρὶς νά λάβουμε άπ' άπῃ τὸ σπῆθι, κἄτι ενοςλο Ήσπικαμο σὰ έσωτερικό μιὰς πόλης; Τότε, όνομάται άτιμος τὸν Βροστο, τὸν Μάριελλο, τὸν Κολινῶ. Θά μου πειτε, οι έδαξέριτοι πολέμοι έχυνιν με ξένους. Έ, λοιπόν, ἡ ποναχία είναι ό Ένος, ἡ κατωπείση είναι ό Ένος ἡ βασίλειος εἰλιῶ Θεοῦ είναι ό Ένος. Ο δεσποτισμός παραβιάζει τὰ ήθικὰ σήνορα δεσῆς ἡ ξένη ελαβολὴ πιροσβιάζει τὰ γεωγραφικά σήνορα. Τὸ νά διαξέρι τὸν Ένο ενοςλο εἶναι και στίς δύο περιπτώσεις, νά έπυνακίτς τὸ έδαφὸς σου. Έγερται μιὰ λαο, ἦσαν ἡ διαμαρτυρία δέν άρκει πια. Ύστερα από τὴ φιλοσοφία χρειάζεται ἡ δράση. Ἡ ζωντανή δύναμη ολόκληρωτὶ τὸ έργον τῆς ιδέας. Ο Προμηθεὺς δεσμοτῆτικῶς νει τὴν άόχη, κι ό Αριστοτέλειος τελειώνει. Ἡ Έγκυκλοπαίδεια φωνίξει τὶς ψυχές, ἡ έπανάσταση τὶς άλκοίξει.
Ύστερ' άπ' τὸν Αισχίλο, ό Θεοσάβουλος. Ύστερ' άπ' τὸν Νικητοδ, ό Νεαντόν. Τὰ πλήθη έχουν μιὰ τῶση νά ποσοδέχονται τὰν άφέντη ἡ μάζα τοὺς κατασταλάζει σὴν άπάθεια. Πρέπει νά τοὺς άνωταξέρις τοὺς ανθρώπους, νά τοὺς σπῆθι χειρις, νά τοὺς άποκρίνεις με τὸ έθιο τὸ άγαθὸ τῆς λογισῆς των, νά άρχινεις μετ' αὐτά τους τὴν

αλήθεια και τὸ πῶς με τὶς χοίφτες. Πρέπει νά ξεφουιστοῦν με τὴν τῆσ τους τὴ στιγμή. Ένα τέτοιο νάμπηρι τοὺς ξητνάει. Νί γιατὶ χρειάζονται οι έξγερσεις και οι πόλεμοι σταδς δρόμους. Πρέπει νά ξεσηκωνοῦνται μεγάλοι μαχητῆς, νά φωνίξουν τὸ έννη με τὴν τῶν τους, και νά τρανιάξουν τὴ θλίβειν αὐτὴ άβημοπείση που τὴν σκεπάζουν άκάμα με σκοτίδι οι εἰλιῶ Θεοσβουλιάντες, ἡ κατωπείση δόξα, ἡ λογική, ἡ φωνησιμῆς, ἡ άνεξήτητη έπνοσια και ἡ απολυταρχία, και που δέν εἶν' άλλο παρά ένας βλακώδης ποροτῆς άποσχαλῆμιος νά τιμητῆ ζει πῶς αὐτῆς τὶς λαμπαρῆτες στίς τελευταίς ήναλημῆς τους.
Καίτι ό τῶρνανο! Μά τι; για ποιόν μιλάτε; Ονομάξτε τῶρνανο τὸν Λουδοβίκο—Φίλιππο; Όχι. Οὔτε ό Λουδοβίκος 16ος δέν ἦταν τῶρνανος. Είναι κι' οι δύο τους άπ' τῶς βασίλειος που ἡ ιστορία συνήθως τοὺς λέει άγαθῆς. Αλλά ἡ άλήθεια δέν κομοσιάζεται, ἡ λογική τοῦ έλληνοδ είναι νικητῆ, τὸ έθιο τῆς άλήθειας είναι ἡ κατωπείση τῆς φιλοσοφίας. Καίτι πιροσβίσηση λοιπόν. Κάθε καταπίεσηση τῶν ανθρώπων πορῆτι νά σπυματῆσει. Ύπάχει τὸ εἶλο Θεοῦ σὸν Λουδοβίκο 16ο, υπάχει τὸ δικαιο είναι Βοιωτῶντος σὸν Λουδοβίκο—Φίλιππο. Κι' οι δύο τους άνειπροσπαχουν ως κάποιο μετρο τὴν κατωπείση τῆς έξουσίας, και για νά σπυματῆσει ό γενικός ήπειροσικός πορῆτι νά τοὺς χρεπῆσοῦν. Πρέπει, μιὰς κ' ἡ Γαλλία βυδῆται πάντα μοροσά. Όταν ό άφέντης πορῆτι σὴ Γαλλία, πορῆτι παντοῦ. Χρειάζεται, τολος, ἡ άποκρῆσηση τῆς κοινονικῆς άλήθειας, χρειάζεται ν' άποδοθεῖ ό λαός σὸν λαό, χρειάζεται ν' άποδοθεῖ πάρα για πορα ἡ δικαιοσάνῃ, και λαίφρι νάθε σπῆθια ένταγοισμοῦ με τὴν έπανάστα του σὸν τῶν σὸν λαοῦ του, νά έπιμῆθην στίς νάθε έμπόδιο που ἡ βασίλειος (Συνάχει σὴν 2α σελίδα)

ΤΑ ΕΠΙΤΑΧΡΟΝΑ ΤΗΣ ΚΑΡΜΑΝΛΕΙΑΣ ΣΥΜΦΟΡΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

Ἡ καρμανλικῆ έπταετία δ' πῆρε για τοὺς Έλληνες ζογισομένους δδνησι.
Σύμφωνο με τὰ στοιχεία τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. τὸ μηνιαίο έλλειμμα τῆς λαγατικῆς οίκογενεας άπὸ 118 δοχ. που ἦταν τὸν Οκτώβριο τοῦ 1955 έφῆμισε τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1961 στίς 1318 δοχ. Δηλαδή οι έργοιτες έγιναν πια φτωχοι σὴν περιοδο τῆς τετταετίας.
Ἡ άνεργία από 180.000 έπεράσσε τὶς 300.000 εἰνὸν υπό τῆ δια άνίστημα έξυπερπλησιαν σὴν διάφορα σκληροπῆτῆρα εἰλι 300.000 Έλληνες.
Ἡ έμμεση φροσολογία που πλῆττει κυρίως τὸ εργατικό έπσοδῆμα. άπὸ 7.498.000.000 δοχ. τὸ 1955, έφῆμισε τὸ 1961 σὴ 18.888.000.000 δοχ. τῆς σχεδόν διπλασιώθηκε.
Ἡ κοινωνικῆ διαφύλιος άδη-

γήθη σὴν χρεωκοπία και μετ' δικαιο ποροτιμῆση ἡ κατωπείση τῆς κλαδικῆς άσφαλίσεως άποία εἶν' δέν έκοιματῶν. ἡ φράλλεται άπῶς και πόνα. σὴν άκόμη άνείδουσι τὸν ήσφαλισμένον.
Τέλος σὴν καρμανλικῆ επταετία έξερεσιφι ένας πολυπλοκος μας κατωπείσηκος μηχανισμός για τὴν ποσούσι τοῦ συνδικαλιστικῆς κινήματος. Οι διοικητικῆς ποροτιμῆσεις σὴν λεπτοσγία τῶν συνδικατίων και ἡ άνειπορῆσις τῶν πῶναπλῶν δδν νομικῆς δυνάμειαν στίς κινήσει ποιήσεις τῶν εργαζομένων, σπῆξαν ἡ κατωπείση τῆς κοινονικῆς πολιτικῆς τῶν Έσῶδων.
Νά, γιατὶ οι Έλληνες εργαζομενοι άξιώνουν νά φύγη ἡ πορῆσιση κυβέρνησις που τῶσας εἶδεξε έναντιον τους.

50 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην (16—10—1962) τελεέσθη σὴ Πλατεία Δικαστηρίων, τελετή, έπι τῆ συμληθῆσε 50 εἰλι, από τῆς άπελευθερωσεως τῆς Βεροίας, εκ τοῦ μακροχρονισου Τσαρρικῶδ ζυγοδ, με άντικαρῆστασιον, τοῦ χαρομοῦνου γεγονότος. (τῆς εισόδου τοῦ Ἀλληκικοῦ Στρατοδ εις τὴν πόλιν, μετά κομοτιοβολιστων και κροκατοβλίσμοδ πολυβόλων, εκ τῶν κέριε λόφων).
Αυτὸ μεγάλο παιώ (εἰκόνα) τῆς εισόδου τοῦ άπελευθερωτικοῦ Στρατοδ εις τὴν πόλιν και τῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ ένδοξου έκείνου πολέμου τοῦ 1912, τοῦ Έλευθεριου Βενιζέλου Ἀρχηγοῦ τοῦ κενιοσῶρου Κοιμιστρος τῶν Φιλελευθέρων και Πρωθυπουργοῦ και τῶν Ἀρχηστρατήγων διαέταχου Κων/τίνοῦ, έν χειροφια, εἰστέλιζαν τὴν Πλατείαν.
Κάτω από τῆ βερειοσ πλεισ τῆς Φιλελευθερας κοινῆς γνώμης Βεροίας, όπεχρεώθησαν, οι ένταθθα όργανωτοῖ τῆς γιορτῆς, εσοτικοῖ παράγοντες, νά θυμηθοῦν και νά τιμησοῦν και τὸν μεγαλοεθλοσ Βημοιουργοῖ τῆς Μεγαλης Ελλάδας Έλευθεριον Βενιζέλον και πατέρα τῆς φυλῆς.
Τὴν πονένδωξη θυμῆς ἡμερα έπεοκλασεν ἡ παντελής όπουσια τοῦ λαϊκοῦ στοιχειοῦ. Τοῦ δημοιουργοῦ τῆς.
Οι άνωρωτοῖ τῆς Μελοῦνας, που κατά κακὴν συγκορλιαν κυβερνοῦν, σήμερα, τὴ χώρα, κειτῶρθωσαν με τὰς παντασεις άνειλοσιος τῶν πρῶεις και έθνικῆς μας τοπεινώσις, ως τὸ ξεπούλημα τῆς Κύπρου, οι έξετυλισμοῖ Κων/πόλεως

και Σμόρνης, τὰ χιτηρικῆ και κροσφεία κ.λ.π., νά νεαροσοῦν τὸ έθνικόν αλαθρα το λαοδ και νά τοδ βημοιουργοσιν σὴ ψυχή τὴν (ιδέα δτι κυβερνάται, από εχθροῦς το και κάθε γιορτῆ που όργανοει ἡ Κυβέρησις Καρμανλι, νά τῆ θεωρεῖ ως κομματικῆ φέστα και σπυματῆσει άποδοκιμασιαν, διά τῆς άποσισας του.
Υπ' αὐτὴν τὴν έννοιαν κῆ ἡ προχθεσινῆ ολόκληρωτικῆ άποσισα τοῦ λαοδ, εκ τῆς μεγάλης Έθνικῆς του γιορτῆς άποτελεῖ πλήρη και έμπροκτον άποδοκιμασιαν τῆς Κυβερνήσεως Καρμανλι, ἡ έποσισα έπιβάλλεται ν' άπομακρῆ τῆς έξουσίας, άμέσως.
Νά φύγη τὸ ταχύτερον, σπῆτι ἡ παραμονῆ τῆς, συντελε και εις τὴν έπαρῆλυσιν τοῦ τοῦ Έθνικοδ φρονήματος το λαοδ, με συνένειαν, κινδύνους Έθνικῶς. Ἀνάγκη λοιπόν Έθνικῆ και έκαιγουσιν ν' άνασπῆλωθη ἡ Δημοκρατία σὴν πλῆσιση τῆς όποιας ό λαός, θά δυνηθη ν' άνακτησῆ τῆς ποδοκατηβησιος πορῆσις έρετικῆς Κυβερνήσεως πολιτικῆς του έλευθερίας.
Και τότε έλευθερος πλέοκοῖ με φρόνημα άναπτερωμένον και όπερῆφονον, θά γιορτῆ τις μεγάλης έθνικῆς τοιο γιορτῆς. Ὁπως αξίζει σ' εἰλιθέρους ανθρώπους. Σ' Έλληνες.
Ἀλληλογραφία
Κον. Θεοσ. Βασιλῶδην Γαλατῆδες συνάροσῃ έλίψηθη θερομῶς εδχαροστωμέν.

Ο ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΣ

ισριστώ. Πριν από κάθε άλλο και ει λόγο— παναχρώ μι παρ υλτα, ένα μεγάλο κεύχαριστώ εοίμε στον κ. Παπανούτσο, τον ευχαριστήσουμε γιατί με παρουσίαν του μας υπέδειξε ανθρωπιά και σεβασμό, υπεβλάσει μας τα άρνηθησαν. Συνένοι να βγύνουμε σχεδόν πάν ιά την αίθουσα των διαλέξεων, λοιπιμένη την καρδιά από τη αγανάχτηση και παράτανο—ε στίως μας έχουν φιλιάσει με λάφους—αίθουσιαιδωγολέξες των διαφάρων εσφών, που με κατά καιρούς το κέντρο, με όφως χιλίων λευκοστίλων ίτον να μας έμπνεύσαν... από ρός την πετιίδα μας—την προ ινή ημιλία τη σημειώσαμε σαν μιά στην πνευματική μας ον

ν τους διψασμένους οδοιπόρους άρωμο, ρουφάσαμε εχότατα ύματα της σοφίας του, που άνε εχα μας προσφέρθηκαν. Ο έμοι γά που θά κρίνω τον ιτή. Δέν άνέχει η φωνή του ήλητ σε τόσα βιασά φωνία. Ο σπανούτας έχει περιόσι ποδ οδ κιάλας με την πολύμοψη φράσά του, σαν ένας άκρογων άλφας του πνευματικού οικόδο εος της χώρας, στην Ιστορία, κωστήσα, και θά σημειώσω σαν δικό θυμητάρι, τον ήχο της ή του και την εκφοραστικότη λόγου και της κίνησης με τό άπέδωας τό διασημάτα του. Ί, όσα ταυλάχιστα θυμημάστα, ινωταριώστηκαν τόσο άδμονια, λόγια, ή μορφή και τό περιε

τες βιωλωταέλλου σκοροπόδ αφάουσα ή φωνή του και οι χείρονομιές του άπέδιναν ένα όσα τό γλυκήστη ποιήμα. Θυσάχιστος στη σκέψη, σα στη κρίση, άλλος στην έξωσει η. Νά ποιός είναι με δυό λόγια Παπανούτσος, ηός, με τό άρχονικό του πα ρνα και τη γεμάτη τρυφεράδα ακούστητα μοιά, έπιδάλλει άρι εδ σεβασμό και τη λατρεία τό προδωπό του. Σοφύ της φη συνταίριασμα ή περίπτωσή του, μορφώση σκεψη κενμένη με ογο κομή.

Όμα του τό ανθρωπος και ή ρια, σιάθηκε μόνα συν άπορ ά ξεχυθή από τό λόγο του ή τρας της ανθρωπιάς και της σο που συβνταν μέσα του. Τά δείγματα και τα έπιχειρήματα όσαμένα με πιστιμότητα χα στόμοφο και σήματα—πασο

Θ. 2839 ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

ν Βεροία σήμερα την 19 μη Οκτωβρίου 1962 έτους κημέ της άδβομάδος Παρασκευή άραν 6 μ. μ. ο άποφαίνόμε δικαστικός κλητήρ των έι Βε ι Πρωτοδικών Μιχαήλ Χ. Α- άδης τη έγγραφά του παραγγε του δικηγόρου Βεροίας κ. Μ- Νόβας πληρεξουσίου της Έ- εις Δολιγάρια, τό γένος Εύ- έλου Κωσταφίτη κατοίκου Έ- ικής Βεροίας μετέβην και έ ακα προς τον κ. Εισαγγελέα εν Βεροία Πρωτοδικών διά άγνώστου βιαμονής Διονύσι ων. Δολιγάρια κάτοικον έπι κης και ήδη άγνώστου διαμο άκριβές άνιγγραφον της από Οκτωβρίου 1962 άγώγης δια ίως της πρώτης και' ατότου άπευθυνόμενης ένώπιον του τοδικείου θεολίας προς γνά του και διά τό νομίμως συν ες καλυμένου όμα εις συζή ιν κατά τον διά της παρ ά τούτης όσ' άριβ. 607 1962 έτος του κ. Γραμματέως Πρω κών Βεροίας άριζόμενον τό και χρόνον ήται την 8 Σε- υαρίου 1963 ήμεραν Τετάρ- και άραν 10 π.μ. και όπ' αός. 3. Μινάκτου 1. Καί εις ένβείεις. Ο Λαδών Εισαγγελέος Α. Μπενούκας Ο Δικαστικός Κλητήρ Μ. Αναγιάνης ημοσιεύθεντα δις της ένταυ έβδομασιαίας έσημερίδας θαρ έος. Ο Εισαγγελέος Α. Μπενούκας

Α. Μπενούκας Ο Δικαστικός Κλητήρ Μ. Αναγιάνης ημοσιεύθεντα δις της ένταυ έβδομασιαίας έσημερίδας θαρ έος. Ο Εισαγγελέος Α. Μπενούκας

από ή είναι ή άληθεια—έκων την άπρηγικά γεμάτη σήθησι του «Στά» κα χαση τη σπασίθησι του χρόνου, έται που άναν ή άόλοξες έλλειψε την ύμολό με μινούσε σί τους τόσ Σικελίανους, όλυ ίαίετο τί μέλιτόνι που ή άλη τη ήύομιση της ήμιλιάς στέκονταν πάν άπρωταμέναι κίτω από τη λατρεία μαζύ του ό μίλητ, να συνέλλθη ζυφικά, και να ξερασθή ο' έννοιασθησικώ χείρο κρώτημα.

Φήγουμε με μιά σκέψη κοροσμένη σιδ νοδ: Καλέταχο ύσαι έξουν ει προνόμια ν' άκοννε συχιά, τον ήχο της φωνής, του και τό βυζιάτιον ή πό τη τόγο της σοφίας του. Δέν τολμύμε γά του Ίητήσουμε να μας ξαναεπισκεψη ή εν συντηρή τερα. Είναι τόσοι οι διψασμένοι σαν κι' έμάς σε κάθε γωνιά της Πυ κριάδας, που τον προμηθουν τό τάς δροσάσει.

Και πάλι τον ευχαριστούμε. Το μορφατικό κέντρο, που έχε τη ηρωικότη, ήδελ γά προσπαλέσει τον άσκαλο και να δογανάσει την διυιλία του συχαίριμε.

Γιάννης Σφηναίτας

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Συνέχεια εκ της 1ης σελίδας) βάζει στο τερίστιο γενικό σφαιρικό φίλιας, και να ήραβεί σιδ άκρω δλόκληρος τό άνιγρόπινο γένος, πη ίδωνικό είναι άνώτερο άπ' αού, και, κατά συνέπεια, ποός πολέμου πώ μεγαλειούδη; Οι πόλεμοι ατόι χρίζουν την ειρήνη. Ένα γινόνται κίπτερο άπό προλήψια, άπ άπρω μια, άπό άσπιδαιμονίες, άπ άπρω τα, άπό ληστείες, άπό καταχρημας, άπό άνομιες και κωστήδια, σίτες, ή- κόμια άρθιο πάνα ήτ' τον κίπτερο με τόες πύργους του γινόντας με σοφ. Ηύεται τό τό γίνομα κίνου. Πρέπει νη ξεθεματώσιον τό τετη ιώδικο ατό οίκαδύμημο. Το να έ- κός σεδ' Αούτασθης ήτοι μεγάλα, τό να πύλονεις τη Βασιλεια είναι τεράστια.

ακόμα πόλεμος μεταξύ ανδρώ- των είναι πόλεμος μεταξύ ε- δελφών.

Απόσπασμα

Κοινωνικά

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Μεθυόριον ίσοτήν του Άγιου Δημητρίου, δέν θα εορτάση σδιν θα δεχθή έπισκεψήσθε ή άποθηκογέ λαξ κ. Δημήτριος Σογιάς. —Ίδωσάτως ή δδοναίσιος κ. Δημ. Μανωλάκης λόγω άπουσίας. —Ο κ. Δημ. Άλεβιζάκος πύοδ όσοε του δικηγαρικού Σπύλλογου.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

—Ο ΑΒΡΑΑΜ ΑΔΑΛΟΓΓΙΛΗ γυν υηθής και κατοίκων εν Ιερωσία υίος του Μιχαήλ και της Αικατερίνης τό γένος Χηλιοσάβλου και ή ΓΕΩΡ ΓΙΑ ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ γυνυθής και κατοικούσα εν Βεροία θυγίτηρ του Γεωργίου και της Αννέτας τό γένος Λεοντιάδου.

Ένωικιάζεται ισόγυιος αϊ- θουσα έμβραδού 28 τ.μ. πατω μένη, κάτωθι αυτής και με- γάλα ύπόγειο.

Κατάλληλη γιά τεχνικών Γραφείων, πλησίον Σινεμά α' Ολύμπιον. Πληροφορία κ. Ηλ. Νόβαν, Δικηγόρον Κεντρικής 17

ΈΚΛΕΚΤΟΣ ΟΙΤΟΣΠΟΡΟΣ ΤΖΕΝΕΡΟΖΟ

Κατολήτικόν σιερμαρικόν άποδόσειν, δέν πλογιά ζει στα πλάσια χωρία. Διαντίθετα από τό άγρόκτημα ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ Σταυρός Βεροίας Δ. Γραφείου Θεολικής Κομητών 19.— Τηλ. 72480

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Αξιότιμε κ. Διευθυντά Έμπλουτο χαράς, εκ της άνα γνώσεως, εις την εγκυριον ήμων έφημερίδας, της ειδήσεως απολ ολέμως της Σον Μητροπολιτι- του μας, νη εκχωρήση τό άγκώ- δες Μητροπολιτικού Μέγαρον εις την πόλιν, ήμ' πτέγαση του Γυμνασίου Ηθελων και διεση- γέτων, αίσθημα της κοινής γνώ ηης Βεροίας, εκφράζω εκ των απυθέτων ήνηείνωνασούνη, σύμ- παντες Άνω Βεροίας, προς τον Αλεξάνδριον Άρχιερέα ήμων κ. Καλλίνοιο.

Έίν τελικό εκχωρηθή, τό τε ράσιον τουτο τεθόριστον μέγα- ρον διά τον άνωτέρο διάρεσαν σκοπόν, εις την πόλιν, ή ποιός τον υβνη 3' άποτέλλου, ιστορι- κών παροδύγημα, φιλομασίου άν- όδο: διά τό ήποιον ήμ' τό ύ- νοούν ή γεννηί πύσω.

Μετ' πάσης τιμής Κρίμας Προδρόλος

ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΒΕΡΟΙΑΣ Ο "ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ"

Πύοι του κ. Νικολάου Ζαίκα ιδρύθη εις την πόλιν μιας ιδ, τεχ νική Σχολή, άνεγκωρισμένη ύ- αλ τού Κριτίσιου.

Ο κώλος των μαθημάτων της (πρωτοκώων και ήεωρητε- άδύ) διαρκεί τρία έτη και ει ά πύοιται ατόης λαμβάνουν πτε- χίου διά του ύποσίου άδωνται νη καταλόγου πινδήποτε ήέ- αιν εις έσοσάσιμα κ.λ.π.

Κατά τη τρέχον και πρώτον έτος της λειτουργίας της Σχολής, ενοργήσαν 70 μαθητά και πε- ροκόλοισον τό μαθηματό της.

Η ίδρυθήςια Τεχνική Σχολή, άνεπλήρωσε ένα μέγα κενόν εις την πόλιν μας. Ήταν άπαρη- τητος, γά τό προετοιμάση τους τεχνίτες που χραιζήται ή έποχή μας. Έπαχή και' έσοχή, της ηρηχνης και του ήλεκτροισμοί.

Είς τον ίδιον ή της κ. Ζαί και εζόμεθα κιάλην έπιτεχίση εις τό άνοπρον του έογον, τό ά- ποίαν έτυχε κιάλας της πινδή- μου άναχωρήσεως.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΟΧΗΜΑΤΩΝ

Κατόπιν άποφάσεως των άρ- μοδιών ήπυρογών διενεργείται γενική άπογραφή και ταξινόμη- σης των πάσης κατηγορίας αήτο- κινήτων ήχημάτων.

Χρονολογία ένάσειας της άπρ γουφής ώριβη ή 22—10—62.

Έκαστον ούτοκίνητιον πρέπει να συνάδεται παρ ά του ήηοκώ ή του και άδηγητό μεθ' όλων των δικηολογητικών του.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ο Άπορινολαργυγολόγος Ιο- τρός Δρ. ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΜΑΝΩΛΙ- ΔΗΣ έπιστέψας εκ του έν τό έ- ζωταρικώ έπιστημονικό ταξεί- διου του δα έχεται άσθενείς εις τό έν Θεσσαλονίκη Ιατρεί- ον του έπί της όδοι Άγίας Σο- φίας 22 (Πος Όροφος).

Δρ. ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ Διδάκτωρ Της Ιατρικής Σχολ. των Παρισίων Κεντρικής 260

Ο Γ.Π.Σ. ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ-ΒΕΡΟΙΑΣ

Απεστειλε προς την Κυβέρνηση κ.λ.π. τό κάτωθι ΨΗΦΙΣΜΑ

Η Γενική Συνέλευσις του Γεωργικού Παιδοτικού Συνεται ρισμοί Άγίας Μαρίνης συνελθού σα σήμεραν 14—10—62 ένα έξε τάση την πανελη άκνησιον και παρηρηρείται εις την διακίνηση των Μήλων έσοδίας 1962 και άπενίχουσα περιλπουσ τον άπέ- ροντρον κόκκινον τάπητα που ή γκαίται και σήττεται κάτω από της Μήλιες.—Έκφράζει πίσση- πος την βιβλιαν πικρίαν και ά γινάκησιον διά την παρηρηρη- πένην άδρόνειαν της Ένώσεως Γεωργικών Συνεταιρισμών Βε- ροίας και λοιπών Άγροδιών πα ρογόντων.

Η τωιαύτη εγκληματακή, κατά πτασις μας έχει φέρει εις άτελ- πιακήν και άδωνηρόν οίκονομν κήν ήδλιότητε με άμσον έπίδρα σιν έπί της όγειας μας ήτις σίε- τι και κλονίζετα εις θάμελιων άνεπαρηθίως έπί τη ήέα των άζηρητών και άσημέτοι σηπο- μένων Μήλων, ύτινα με τόσους κιάλας και μάχθους παρήχθησαν.

Έπιστημονίμεν τον κίνδυνον της άδρανείας και άδιαφορίας που ήσχισε να μας καταλαμβήνη για εκτέλεση πάσης φύσεως Γε- ωργικής έργουσίας, και' όσον ή- πό έτους εις έτους βλέπομεν να φθίζετε ή όγεια μας, να γινόμε- θια πτωχότεροι και να κινδυνέ- σουμε να έγκλεισώθιμεν πάντες εις τέσ φυλάκας.

Αντιμετωπίζομεν με περίσκε- ψην και πυβρορήτη την παρί- πτωσιν έκποιήσεως πύτων των Γεωργικών άπαρχόντων μας και μεσοκίτην μας εις τάς πόλεις ένθα ή έση και του τελευταίου έργουσιου είναι έπιμερόδης-εύχουης και πελολεσιμένη.

ΨΗΦΙΖΟΜΕΝ

Όμοφωνως την έκλογήν τωι- μελοδς επιτροπής άποτελουμένης εκ των κ.κ. 1) Πέτρον Άλαγκωσίδην, 2) Δημήτριον Λιμνιώτην, 3) Γεώ- ργιον Χατζόπουλον, προς ούς παρζόμεν την ένιστήν και πη- οεξουσιότητα.

Κατηγορούνται τά άνάκτορα δι' ύπερβολικά σιπατάλας

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Οι «Τάιμς» της Νέας Υόρκης δημοσιεύσον άνταπόκισιον εις Άθήνας εις την άποίαν πρυτίλεται ότι ή βιοσι- λυτε «κωφουέις» εις τάς ένκλησεις της άντιπολιτευσως διά ατιμίας έκλογής. Είς την άνταπόκισιον ποσειλέται ότι ή Άντιπολιτευ- σις έχολώθη κατά του Βουλιέ- ως άπώ του 1955, ότε μετά τον θάνατον του Παπάγου, όυτος ά- πέκλεισε τάς δυνατάτητας της Άν τιπολιτευσως να άνέλθη εις την έξουσίαν καλέσας τον κ. Καρα- μανλήν εις την προσιλυποσύναν.

Προτίετρο εις την άνταπόκισι- ον άναφέρεται, ότι οι έφημερί- δες της Άντιπολιτευσως έπι- ορίτσον πομφήν κατά του Βο- σιλέως δι' ύπερβολάς και σικαυά- λαξ' άπαοιθησύνται και διάφορα ποσά συνολικού ύψους 1.040. 000 δολλαρίων, διατεθέντα διά την ποκίκεν της προχικίσεως Σοφίας, την μελλοντικήν άγοράν νέως βασιλικής θωλορηγού και

ΔΙΑ ΤΟΝ Κ. ΥΠ. ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Οι κάτοικοι του χωρίου Δια βατος, λόγω έπισυμβάσης πλημμύρας, και καταστροφής του χωρίου των, έν έτει 1935 μετετοπίσθησαν εις έτέραν περιοχήν, ένθα και έκτισαν τάς κατοικίας των. Έπειδή θμως τό παλαιά των οικόπε- θα ήσαν δενδροφυτευμένα, βά- σσι τοσ άγροτικόσ Νέμου, πα- ρεχωρήθησαν και ταύτα, πα- μθ της Έπιτροπής Άπαλλο- τριώσεων Βεροίας ός τόδς κατόχους των άντι καθορι- σθελος εμής κατά στρέμμα, 3 000 δραχμών. Ποσόν δηλα- δή άπέρογκον μή δινόμενον ύπό τάς κροταύσας οίκονομν- κές συνθήκας να πραγματο- ποιηθή εις τόσην εδρείαν ήκα- σιν, ός ή καλόπιουσα τον παλαιόν Διαβατόν και εις την έλευθέραν άγορόν.

Είχε λησμονηθη τό άνωτέ- ρω ζήτημα, παρ ά των άγρο- τών, οι όποιοι ειχον πιστέψει ότι, τους έχαρίσθη τό βαρύ αυτό χρέος, διά την γην των πατέρων των (ναμή από άμη μονεύτων έτών). Ότε ξαφνι- κά κατά Ιούλιον του 1957 έ- βομβορβήθησαν, δι' έντομά των τουθ Δημοσίου Ταμείου ζητεόντος, να καταβληθή ή τιμή των πωληθε.σών αυτοίς οικόπεδων άνερχομένη, δι έ- καστον άγροτην, άγοράσαν- τα, 2.6 στρέματα, εις δραχ. 6000 έως 18 χιλιάδας. Πλέον τούτου η ζητείται από τουθ 1957 ότε έκονιοποιήθησαν τό έ. τάλ υσια, και έντεόθεν, τόκος 6%) με πρόσθετον έτέρων τουθ Ταμείου έπιβαρίσιν 1 50 κατά μήνα. Δηλαδή συν-ήλικά έπιβέρουσι 7,50%) έτησίως.

Πρό της άπροόπισι και βαρυτάτης ταύτης άποχρεώσε- ως των, τό χωριό, δικαιολο γημέ, άνεστατώθη και ζη- τεί άμσον Κυβερνητικήν άνα- κούφισιν και ός τωιαύτην ζητεί να άπαλλαγη 1) των προσθέτων τελών, τό όποια ειναυ δυοβάστακα και 2) να μειωθη ή τιμή μονάδος. Καί άντι 3000 δραχμών κατάστρέμ- με προ διετιμήσεν ή Ε.Η.Β. τό κεληά των οικόπεδα, να άρισθη δραχ. 1000 κατά στρέμμα.

Όταν τοσαύται εδωλοισι παρέχονται εις τους βιομηκά νους, Νιάρχους και Όνώσιες νεμίζομεν ότι, ύφίσταται ήθι- κή ύποχρέωσις, της Κυβερνή- υεως, ν' άπαλλάξη παντός θάρους τους πλημμυροαθεεις άγρότας, Διαβατόσ ποικίλα- τρώπως ειαφέρουτας εις τό Δημόσιον Ταμείον διά της πολυμάχθου έργουσίας των.

την υύξησιν της βασιλικής χροπ γίως με την πρόσθετον παρητήρη σιν ότι ένεργεια, α' ήποια πα- ρήροχοντα συνήθιος άπαραιτήρη- τοι προσλαμβάνουν τώρα μορ- φήν δημοσίων ζητημάτων.

Τέλος εις τό άπόροον άνηφέρε- ται ότι ή κυβέρνησις βεβαίσι ότι τό κίνητρον της τελευταίας εκ- στουαίας της Άντιπολιτευσως είναι να έκβιασθή ή Βασιλεύς ύ- πό την άπειλήν της άπωλείας του θρόνου, να δεχθή διενέργει- αν εκλογών και ότι αι έπιχρίσεις της Άντιπολιτευσως έχουν πάν- τως έξασθενήσει την δημοικιό- τητα των Βασιλέων Πύουλου και Φρειδερίκης.

Ο ΘΑΡΡΑΛΕΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Έτησια δοχ. 30 Έξαμηνος δοχ. 15 Δήμοι, Κοινότητες, Τρόπικα δοχ. 100</p>	<p>ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΗΛΙΑΣ ΝΟΒΑΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ</p>	<p>Έτος 17ον Άριθ. Φύλλου 524 Τιμή φύλλου δοχ. 1.00</p>	<p>ΒΕΡΟΙΑ Δευτέρα 29 Οκτωβρίου 1962</p>
---	--	--	---

ΘΡΑΣΥΤΑΤΟΙ ΟΙ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ «ΠΕΡΙ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ» ΑΠΑΝΤΑ Ο Κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ο άρχηγός της Ένωσεως Κέντρου κ. Γ. Παπανδρέου προέβη εις τας ακόλουθους δηλώσεις άπαντων εις τους λόγους τούς όποιους έξεφώνησεν ο κ. Καραμανλής εις Θεσσαλονίκην και Καβάλλαν:

«Ο άρχηγός της ΕΡΕ έδωσε κατ' αὐτάς τας ή μέρας της διεθνούς κρίσεως τδ μέτρον της έθνικης του ευθύνης, περιοδεύων και έκφωνών ευθηνούς κομματικούς λόγους. Έτόλμησε και πάλιν να άποκαλέση «δημαγογούς» εκείνους τών όποιων σφετερίζεται τας επαγγελίας δια να τας όνομάζη βαρυσημάντους ιδικάς του πράξεις. Οταν εις τὰ έτη της κυ-

βερνήσεως του έχη έρημωθῆ ή ύπαιθρος και άνω τών τριακοσίων χιλιάδων νέοι έχουν έκπατρισθῆ και πρόκειται έντός του τρέχοντος έτους οι μεταναστεύοντες να υπερβούν τας έκαστδ χιλιάδας, είναι άπόύθμενον θράσος να όμιλή περί ευημερίας του άγροτικού κόσμου».

Άλλά την άπάντησιν του έδωσεν ήδη ο λαός της Βορείου Ελλάδος με την άπουσίαν τών πολλών και την παγερότητα τών διατεταγμένων οι ύποιοι τόν ύπεδέχθησαν. Και την μεγαλειώδη άπάντησιν θα λάβη από τόν λαόν τών Άθηνών εις την προσεχῆ παλλαϊκήν του συγκέντρωσιν».

Ο «ΘΑΡΡΑΛΕΟΣ» ΞΑΝΑΔΙΚΑΖΕΤΑΙ ΚΑΤ' ΕΦΕΣΙΝ ΣΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ ΤΗΝ 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Συνεχιζομένης της Έθνικης μας άνωμαλίας, καριστά μεθα θεατά, ένδς όργίου μηνύσεων, κατά του άθεσμιούτου και άνειπολιτευομένου, την νόθον και πηγήν πάσης άνωμαλίας, κυβερνήσιν Καραμανλή. Όλες οι άντιπολιτευόμενες την παράνομον Κυβέρνησιν, έφημερίδες Άθηνών, κατεμηνύθησαν κατά περιθώριον Άρχής! (Εύσχημος τρόπος διώξεως του έχθρικού προς την Κυβέρνησιν τύπου που παύ εφευρέθη τὰ τελευταία χρόνια).

Άφηνιασμένη ή Κυβέρνησις, από τδ όλο και διογκούμενον, έχθρικόν προς αυτήν λαϊκόν ρεύμα που σε λίγο ή άρμητικότης του και τῆ καταποντίζει εις τούς βόθρους που ή ίδια προετοίμασε, κάνει μηνύσεις με σκοπόν να τρομοκρατήσῃ και έτσι να παραταίνη, άκόμη, τόν άμαρτωλόν και άντεθνικόν της βίον.

Στη παραζάλη της δμως αύτῆ, δέν παρέλειψε (έντολή ύπουργού μᾶς ύπεβλήθη ή μήνυσις παρά του Γενικού Έπιτελείου Στρατού) να καταμηνύσῃ και τόν άβαρραλέον: Διότι μεγάλο και θανατηρό καρφί της έγινε στη γωνιά τούτη της χώρας. Τῆς άνατρέπει όλόκληρο τδ άντιλαϊκό και τρομοκρατικό, κα-

τά του φρονήματος του λαού, σχέδιο.

Μιά τέτοια μήνυσις (στη σειρά τών 26 πράγγθθειςών), ως γνωρίζουν οι άναγνώσται μας, δεχθήκαμε (την 27ην) πρό τριμήνου, Δικασθήκαμε στις 5 Οκτωβρίου και ήδη ξαναδικάζομεθα, κατ' έφασιν την 16 Νοεμβρίου 1962 στα πενταμελές Έφετείον Θεσ)νικής.

Παρακαλούνται όλοι οι φίλοι μας, που αγαπούν την έλευθερίαν και την δικαιοσύνην, να παρακολουθήσουν τῆν δίκην και να μᾶς παρασταθούν στον ώραιο άγώνα που θα δώσωμε, ύπέρ της Δημοκρατίας και τών λαϊκών έλευθεριών.

Ή Δημοκρατία θα νικήσῃ

ΓΙΑΤΙ;

Η Δ.Ε.Η. τεραστίαν καθημερινήν, δισφῆμισιν του τελευταίου άναίμου της, διενήργησε, διδ τών ήμερησίων ίδίως έφημερίδων Άθηνών και μεγάλα κοινδύλια κατέβαλε, για τίς όλοσέλιδες, διαφημίσεις της, σαυτές. Για μᾶς τίποτε δέν περισεψε: Έχουμε και ήμετε πολλούς άναγνώστας ο' όλο τδ Νομό μᾶς. Γιατί σὺτῆ ή σκανδαλώδης εξαίρεσις προς τῆν έφημερίδα του λαού;

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕ ΤΟΥΣ «ΦΙΛΟΥΣ», ΜΑΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ

Τέλος Διότι δέν εδρίσκονται όλλοι άνθρωποι εις την Εύρώπην διατελόντες υπό τας ίδίως με τούς Άμερικανούς συνθήκας. Ζώντες διά τδ χρήμα και χάριν του γρημάτος. Όπως δέν υπάρχουν όλλοι τσοι, εδρίσκοντες εδκαίριον, να έκμεταλλευθούν προς τδ συμφέρον των τὰ άμερικανικά κηρόν ματα. Ούίηλουτος κατέβαλε τα χρήματα δια τὰ έξελένγχαδν υπό τδ ένδς οι έλληνικοί Βαρβαρότητες κατά τόν... Βουλγαρικόν πόλεμον. Τόν «Άμερικανισμόν» έκμεταλλεύονται τώρα όλλοι πολιτικοί, δια να εξακριβώσουν έλληνικά και πάλιν βργια έναντι τών άκρίτων άπαδών του Κεμάλ. Ο πόλεμος δέν πρέπει να διεξάγεται με Βαρβαρότητα! είπεν έν τῆ σπεία του άμπάρμα Σάμ. Καί ή φράσις αύτῆ έχει πέρσιν μειοδ τών «ολοφαγμένων καιλαρδών, και τών πολιτικών άλεπούδων. Καί καλούμεθα ήμετε να δώσωμεν λόγον τών πράξεών μας, έν πνεύματι άμερικανισμού! Να άπολογηθώμεν,

δταν πολεμούμεν ύπέρ των άλλων χάρων αύτῆς της όποσάσεως μας! Εί πάει πάρα πολύ, άπελείσταιέ μου άμπάρμα Σάμ! Διότι δέν σοῦ επιτρέπεται να όμιλήσῃς άγάπης, δταν δέν έγνωρίζεις τδ μίσος, τδ άνυδν μίσου και έν δλη του ή ήδότην, τδ εδβγανές χάρισμα του μισου» όπως λέγει και ο Μόμμεν. Τδ μίσος, που μορρώνει άπειράς Βαθότερα τόν άνθρωπον από τῆν λυμφοσικήν άγάπην, που έννοσις και δπως τῆν έννοσις σου. Τῆν άγάπην σου, ποῦ δέν είναι θέας, αλλά ξηρά άντιθέσις. Δέν ξεοδρά έν έκάρμαεν ύψηλοσ «βαρβαρισμόσ» Άλλά διεπράξαι μεν άλλοτε. Καί έκάρμαεν θουμάσιον από τούς διεπράξαιμεν. Έσοκῶζαν τότε «άμερικανίζοντες» Εύρωπαίοι, δια τῆν σφαγήν της Τριπολιτσας, τδ 1821. Καί έν τούτοις τδ σκούξιμόν των ήτο μία βλακώδης κοινότητα, τῆν όπαύαν καθένας ήμπορεί να είπῃ, ότι ώραν θελήσῃ, θάνατε να έχῃ λευκαίριαν.

Ο πόλεμος δμωσ, δια τὰ έθνη που θέλουν να ζήσουν, εδέν γίνεται με γόντις γκλασές, όπως είπε και ο Μπιασοκ. Κατὰ άπέδειξεν ο εύρωπαικός πόλεμος, Μήπως δέν βρῖθει αύτῶ από Βαρβαρότητας, τας όποιας διεπράξαν και τὰ θοο άνειμαχίμενα μέρη; Διαιτῆ δέν στέλλει έκάρμα Σάμ έκπιοσῆς πρό έκκαρίβωσιν των; Ή έφαρμόζε τας έντολάς του μόνον επί τών άδυνάτων και τών μικρών; Άλλέ από όλοδησσε και έν προέρχονται οι πολεμικοί Βαρβαρότητες, υπάρχουν ιδανικά, υπάρχουν αιδουσιαι που τας καλύπτουν και τας έξουδετερώνουν. Ένδ τ καλύπτει και τί δικαιώνει, μᾶς μᾶς, τὰ άμερικανικά σου «εράσ» και τὰ χιλια άλλα χρηματικά κόλπα, που από έκκληροδότησει εις τόν κόσμον; Ποῦ είναι, ποῦ κειμένου περί αύτῶν, οι έντολοσοι; Ή δέν υπάρχουν Βαρβαρότητες, δταν κρεδίζεις χροῖνα Θεομπαλίχτῆ.

Φώτος Πολίτης
 γραμμένο πρό 40 έτιδν

ΟΙ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΙ», ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΑΠΕΘΡΑΣΙΝΘΗΣΑΝ

Στη γειτονική μας πόλη Κατερίνη, κατάπιν μῆς ένεργείας του Έλλ. Δημοσίου, δια της όποιας, ένα άρπαγμένο τμήμα, περιοχῆς της εύογελικής Έκκλησίας, άπεσπασθη, δια να κτισθῆ Δημοσικόν Σχολείον, ξεσηκώθηκε, διότου τούτουτῆς χριστιανικής ταύτης πρέσεως, μεγάλος λαός θόρυβος «Ή Νέα Έπιτοχή» δέ, που έχουμε εις χείμας μοι (έφημερίδα της όποιας ή έκδοσις στοιχίζει πολλά χρήματα) έκκαπιστρώθηκε τελείως, και επιτίθεται κατά του Νομάρχου Κατερίνης, βαναυσότητα.

Τι να πρωτοθυμάσῃ κανείς από τούς χριστιανούς σότιος της Εύαγγελικής Έκκλησίας Κατερίνης, που διατίθεται άφθονα οικονομικά μέσα και ληστοικήν διάθεσιν να ταταβροχθισῃ και αύτόν τόν μικρόν χώρον του Δημοσίου, που κάποτε άρπαξε, για να τόν προσθέσῃ στο κτηριακό συγκρότημα που διατίθεται στη Κατερίνη, προς παραπλάνησιν των άφελών Έλλήνων.

Τῆ χριστιανική των άλληλεγγύη;

Τῆν άνιδιοτέλειαν; Τῆν άγάπην των, προς τὰ Έλληνόπουλα που χρειάζονται; Σχολείον ή τὰ χανδρσειδῆ κηρύγματα τῶν κήρυκός των, Σπύρου Ζωδιάτη που μᾶς σεβρίζει, επί πληρωμή, δια τών έφημερίδων, κάθε βδομάδα.

Δυστυχώς, στή Κατερίνη οι κύριοι αυτοί βρῆκαν παίμνιο μπόλικο, Βρῆκαν κατατρεγμένους πρόσφυγες και τούς έξεμαύλισαν στο νέο σὺτῆ Άμερικανικό δόγμα (των εύογγελικών). Έτσι βοηθοῦσῃς και της μεγάλης Συμπολιται-

ας, οι περί του Ζωδιάτη «χριστιανοί» έπιχειρηματιοι έγιναν οικονομικώς Ισχυροί, δια θέτουν, δύο έφημερίδες και άπειλοδν άκόμη και τδ Έλλ. Δημοσίον, γιατί σε δικό του τόπο, που άρπαξον οι τεχνίτες αύτοί της οικοπεδοφαγίας, θέλησε να οικοδομησῃ ένα Σχολείον.

Άλλο κύριοι των Εύαγγελικών δοράτων και όραιων δυνάμεων», Βουβασήτε και μη διασύρετε, με τδση ποταπόνητα τδ Έλλ. Δημοσίον, ποῦ από μεγάλη άνετικότητα σας επέτρεψε, να κοροιδεύητε ένα μεγάλο τμήμα Έλλήνων, που παρασύρατε, με πύλλα δελεστικὰ μέσα, στο μαντρί σας.

Άρκετα κέρδη άπῆκτησατε, απ' τῆν έγκληματική του, αύτῆ άναγή. Κάνετε στή Κατερίνη ως και δικό σας Κράτος!..

Σεβασήτε λοιπόν τδ Έλλ. Κράτος, που τδσο πολύ σας βοήθησε, στο διαβρωτικό τδ Έλληνικό γένους, προσηλυτισμό των άμαθών έλλήνων και μη προκαλήτε με της άθλιότητες σας.

Γιατί δταν αντιδικήτε, με τδσο πείσμα, κατά του Έλλ. Δημοσίου, δέν κάνετε τίποτε άλλο, παρά να άποδειχνασθε ότι, είσθε, άπροκαλυπτως, έπικίνδυνοι μισέλλητες...

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ

5λες τῆν έβδομαδιαία έφημερίδα «Ελευθερος» Άθηνών Κυκλοφορεί κάθε Κυριακή και πολεῖται στο περίπτερο, ξεσκεπάζει με θάρρος όλα τα κυβερνητικά σκάνδαλα και τδ «Έθνος» διαφωτίζεται όλόπλευρα, σχετικὰ με τδ Κυβερνητικόν άργιον.

ΠΡΑΜΕ και μετς 8 πικνε δακτυλογραφομένης σελίδες με τίτλο «ή Συμβολή της Έλληνικής χωρικής κατα τούς απολευθερωτικούς Βαλκανικούς άγώνες». Δυνασμεθα διδοτε ο μικρός μας χώρος, δέν προσφέρεται, δια μικροσελίδη Ιστορικά άημοσιεύματα. Άλλωστε, τῶν όλον ένδοξον άγώνα του 1912-1913, ούδεις Έλληνας παρέμεινε άρτετοχος. Μολδ δέ περισσότερον ή χωρική ή όποια, ήμελοῦσθῆ τδ Στρατεύμα και άνελάμβανε τῆν τῆρησιν της τάξεως, εδθῆς άμα τῆ καταλήξει τας περσοχῆς και της όποιας τδ έργον ήταν, έπίσης δύσκολον

ΔΙΑ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ

Εις τόν «ΦΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ» της 22ας λήγοντας άνεγράφῃ ετι καταφθόνουν συνεχώς παράνομα κατά του Ίεροκήρυκος της Μητροπόλεως».

Μήπως οι άλλοι Ίεροκήρυκες είναι καλύτεροι δταν έπω ναλαμβάνουν έκαστοντάκις μιριαχίς τα αύτᾶ;

Καλύτερον δέν θα ήτο τδ σιγάν άντι του λαλείν; Καί θα ήτο πολύ προτιμώτερο δια τδ ταλαιπωρούμενον έκκλησίοσμο.

Και τούτο διότι ή όμιλις δέν είναι άπλή ύπόθεσις. Απαιτεί πλῆν τών γνώσεων, της μελέτης και τδ προνόμιον τδ άποίον ή θεία πρόνοια δέν έδωσε εις όλους.

Καλόν λοιπόν και πρόπον καθίσταται ν' άφήσουν κατά μέρας τὰ κηρύγματα, διότι τδ Εύαγγελιον δέν έχῃ άνάγκην έρμηνείας, αλλά πράξεων καλών.

Πολλοί Χριστιανοί

